SZARIAT DLA NIEMUZUŁMANÓW

CENTRUM STUDIÓW NAD
POLITYCZNYM ISLAMEM

BILL WARNER

CSPI

SZARIAT DLA NIEMUZUŁMANÓW

Tytuł oryginału: SHARIA LAW FOR NON-MUSLIMS

Wydanie polskie:

ISBN 978-80-88089-03-2

WWW.CSPIPUBLISHING.COM

v.1.7.16

SPIS TREŚCI

OD AUTORA 5

WSTĘP 7

CZYM JEST SZARIAT? 13

KOBIETY 20

PRAWO RODZINNE 28

KAFIR 31

PODPORZĄDKOWANIE I DUALIZM 45

DHIMMI 50

NIEWOLNICTWO 53

SWOBODA MYŚLI 55

FINANSE SZARIATU 60

ŻĄDANIA 63

POSŁOWIE 70

O AUTORZE 73

DODATEK: ANALIZA STATYSTYCZNA 74

DODATEK: SZARIAT W EUROPIE 77

Arabia
rok 600 n.e.
Syria
Morze
Śródziemne
Mezopotamia
(Irak)
Muta
Tabuk
Fadak
Hajbar
Arabia
Medyna
Badr
Morze
Czerwone
Mekka
Hudabija
Hunein
Egipt
Jemen
N
Abisynia
(Etiopia)

OD AUTORA

Po atakach na World Trade Center 11 września 2001 r. uświadomiłem sobie, że żyję w świecie, w którym niewielu zna doktrynę islamu. Moje badania nad nim rozpoczęły się ponad czterdzieści lat temu, zdecydowałem więc, że poświęcę znaczną część mojego życia na kształcenie ludzi w zakresie politycznej natury tej ideologii. Zrozumienie doktryny umożliwia bowiem zrozumienie historii i jednocześnie pozwala przewidzieć, co wydarzy się w przyszłości.

Powodem, dla którego niewiele osób zna islamską doktrynę jest to, że teksty Trylogii zostały napisane w niejasny sposób. Koran słynie z tego, że trudno się go czyta, zaś książka, którą mają Państwo przed sobą, pozwala w prosty sposób zrozumieć islamską doktrynę.

W celu przybliżenia Czytelnikowi islamskiej doktryny książka ta:

- *Za obiekt rozważań przyjmuje doktrynę islamu, a nie samych muzułmanów. Islam składa się zarówno z politycznego, jak i religijnego aspektu. Książka ta poświęcona jest wyłącznie politycznemu islamowi.*
- *Napisana jest w prosty i bezpośredni sposób, jej celem zaś jest umożliwienie samodzielnej nauki.*
- *Przedstawia konkretny punkt widzenia. Islam dzieli ludzkość na muzułmanów i niemuzułmanów. Książka ta napisana jest z perspektywy niemuzułmanina, dlatego też religijna doktryna nie ma tu żadnego znaczenia. Islam wysuwa bowiem wiele żądań pod adresem niemuzułmanów i właśnie one są przedmiotem niniejszej analizy.*
- *Zajmuje się obiektywną wiedzą, a nie opiniami. Wszystkie cytowane fragmenty można odnaleźć, przeczytać i zweryfikować, wykorzystując poprzedzające każdy paragraf odnośniki. Proszę, żeby Państwo sprawdzili je sami.*
- *Wykorzystuje rozumowanie oparte na faktach.*

Powszechnie przymyka się oko na islamską doktrynę, twierdząc, że umiarkowani muzułmanie nie podążają za nią. Tematem tej książki nie są jednak muzułmanie – umiarkowani czy też skrajni – lecz polityczna doktryna i historia islamu. Pytając muzułmanina o islam, uzyskają Państwo jedynie jego osobisty punkt widzenia. Swoją drogą, jakiego muzułmanina zapytacie – umiarkowanego czy dżihadystę (islamskiego terrorystę)? Zarówno jedni, jak i drudzy, podlegają bowiem Koranowi oraz sunnie Mahometa.

Mamy szczęście, że żyjemy w czasach, w których każdy zainteresowany może uzyskać wiedzę na temat doktryny islamu. Islam to fascynujący temat – życzę miłej lektury.

dr Bill Warner

WSTĘP

ROZDZIAŁ 1

SZARIAT W DZISIEJSZEJ EUROPIE

Europa jest obecnie świadkiem islamskiego supremacjonizmu, żądań wprowadzenia szariatu, a niekiedy też brutalnego zastraszania przeciwników tej doktryny. Prawa uchwalane przez państwa europejskie i decyzje podejmowane przez władze uniwersytetów oraz innych organizacji skutecznie tłamszą wolność słowa. Rządy ograniczając krytykę islamu, jednocześnie nie są w stanie powstrzymać muzułmańskich kaznodziejów nakłaniających do przemocy w stosunku do kobiet i żydów, tolerują przy tym publiczne nawoływania do mordowania wszystkich, którzy obrażają islam.

- Unia Europejska przyjęła szereg rozwiązań mających na celu walkę z „nietolerancją", w tym z „islamofobią".
- Nakazy zawarte w szariacie wykonywane są przez „sądy szariackie" oraz sądy powszechne, ewentualnie poprzez samozwańcze gangi, działające w różnych miastach Europy.
- Powszechne są również dyskryminujące kobiety i *de facto* równoległe systemy prawne, sankcjonujące przemoc oraz homofobię. Jednocześnie coraz częstsze są przypadki zastraszania żydów.
- W Wielkiej Brytanii funkcjonują „sądy szariackie", prowadzone przez islamistów, którzy otwarcie bronią „prawa" mężczyzn do bicia swoich żon. W Wielkiej Brytanii i Danii natomiast ogłoszono istnienie „stref objętych prawem szariatu". W Niemczech z kolei, „patrole szariatu" przemierzają miejskie ulice, próbując narzucić przepisy prawa szariatu, celując przede wszystkim w kobiety i osoby spożywające alkohol.
- Redakcja francuskiego tygodnika satyrycznego została spalona, a kilka lat później ostrzelana za opublikowanie karykatur

Mahometa. W Austrii miały miejsce przypadki zaskarżenia osób do sądu za negatywne poglądy w stosunku do islamu i jego proroka.

- Holenderski reżyser został zamordowany za potępienie sposobu, w jaki islam traktuje kobiety. Regularnie padają groźby śmierci pod adresem krytycznych wobec islamu holenderskich polityków. W Holandii wzrósł również wskaźnik przestępczości na tle homofobii, szczególnie wśród muzułmańskiej młodzieży.
- W Skandynawii notuje się coraz więcej aktów przemocy wymierzonych w kobiety i w żydów. Wielu z nich opuściło już ten region.

Odpowiedź władz na opisane zjawiska pokazuje, że w większym stopniu zależy im na uniknięciu dyskusji o problemie, niż na stawieniu mu czoła.

Do niniejszego wydania dołączony jest dodatek, opracowany we wrześniu 2015 roku przez CSPI International, który bardziej szczegółowo przedstawia sytuację prawa szariatu w Europie (patrz strona 77).

SZARIAT W DZISIEJSZEJ AMERYCE

Poniżej znajduje się lista aktualnych oraz historycznych wydarzeń w Ameryce, będących wynikiem stosowania się do prawa szariatu:

- 11 września 2001 roku dżihadyści zaatakowali i zburzyli *World Trade Center* w Nowym Jorku. Okrucieństwo to było zgodne z doktryną *dżihadu* zapisaną w prawie szariatu. Atak ten był bowiem aktem politycznym oraz usankcjonowanym nakazem religijnym toczenia nieustającego *dżihadu*.
- Podręczniki szkolne w Ameryce muszą być zatwierdzone przez rady islamskie.
- Na amerykańskich pracodawców i szkoły wywierane są naciski, aby te organizowały czas i miejsce na muzułmańską modlitwę.
- Amerykański system bankowy poddaje się islamizacji, stosując tzw. islamską bankowość. Nasz system bankowy zaczyna być

zgodny z prawem finansowym szariatu. Zwolennicy tego rozwiązania nie zawsze są świadomi wszystkich jego aspektów.
- Uniwersytety zobowiązane są zapewniać oddzielne pomieszczenia dla muzułmańskich kobiet (m.in. baseny i inne obiekty sportowe).
- Przeciwko szpitalom wytaczane są procesy sądowe za leczenie niespełniające wymogów prawa szariatu.
- Prawo szariatu zabrania krytyki islamu, stąd też wiele uniwersytetów uniemożliwia krytyczną analizę historii i doktryny islamu
- Niektóre muzułmańskie organizacje dobroczynne przekazują dżihadystom pieniądze.
- Na lotniskach, za pieniądze amerykańskich podatników, montowane są instalacje sanitarne do mycia stóp.
- Amerykańskie więzienia to często bastiony głoszenia islamskiej wiary.
- W miejscach pracy coraz częściej powstają ośrodki islamskiego kultu, pracodawcy zapewniają pracownikom specjalnie wydzielone pomieszczenia oraz przerwy na modlitwę.
- Islamscy uchodźcy ściągają wszystkie swoje żony do Ameryki, w celu zapewnienia im pomocy społecznej i leczenia. Amerykańskie władze nie reagują, nawet gdy mają na to dowody, że korzystają z przywilejów socjalnych nielegalnie. Poligamia to szariat w czystej formie.
- W Iraku i Afganistanie toczone były wojny w celu ustanowienia konstytucji, w których pierwszym punktem miała być nadrzędność prawa szariatu.

DLACZEGO POWINNO SIĘ POZNAĆ SZARIAT?

ISLAMSCY UCZENI TWIERDZĄ: islamskie prawo jest doskonałe, uniwersalne i wieczne. Każdy muzułmanin ma obowiązek przestrzegać prawa Allaha, czyli szariatu. Natomiast prawa Stanów Zjednoczonych oraz inne systemy prawne stworzone przez człowieka są tymczasowe, ograniczone i przemijające. Prawo szariatu jest święte i pochodzi od jedynego, słusznego boga Allaha.

SZARIAT: prawo szariatu opiera się na zasadach zapisanych w Koranie i innych islamskich tekstach religijnych oraz politycznych. Nie ma w nim natomiast prawie żadnych norm zgodnych z prawem amerykańskim lub europejskimi systemami prawnymi.

W prawie szariatu:

- Nie ma wolności wyznania.
- Nie ma wolności słowa.
- Nie ma swobody myśli.
- Nie ma wolności wyrazu artystycznego.
- Nie ma wolności prasy.
- Nie ma równości społecznej – niemuzułmanin, czyli *kafir*, nigdy nie jest równy muzułmaninowi.
- Nie ma równej ochrony dla różnych grup ludzi. Prawo jest dualistyczne, czyli jeden zestaw praw obowiązuje muzułmańskich mężczyzn, a drugi - kobiety i niemuzułmanów.
- Nie ma równych praw dla kobiet.
- Kobiety można bić.
- Niemuzułmanie nie mogą posiadać broni.
- Nie ma demokracji, ponieważ oznacza ona, że niemuzułmanin i muzułmanin są sobie równi.
- Nasza Konstytucja to dokument stworzony przez człowieka (*dżahilijja*), który musi podlegać szariatowi. Powstał on bowiem z niewiedzy i jest objawem pychy.
- Niemuzułmanie to *dhimmi*, czyli obywatele drugiej, a nawet trzeciej kategorii.
- Wszystkie rządy muszą mu podlegać.
- W przeciwieństwie do prawa powszechnego, nie można go interpretować ani zmieniać.
- Nie ma „złotej zasady etyki” (zasady wzajemności)[1].

[1] Zasada ta brzmi: „Traktuj innych tak, jak sam chciałbyś być traktowany.”

ROZWIĄZANIE

Niniejsza książka opisuje fakty wynikające z analitycznego i krytycznego myślenia. Po jej przeczytaniu Czytelnik będzie wiedział, czym jest szariat oraz będzie znał jego podstawowe zasady. Uzyska również wiedzę na temat islamu, której nie posiada większość ludzi na Zachodzie.

TRZY POGLĄDY NA ISLAM

Uogólniając, możemy wyróżnić trzy możliwe poglądy na islam. Zależą one od perspektywy, z jakiej patrzymy na Mahometa. Jeśli wierzymy, że Mahomet jest prorokiem Allaha, jesteśmy wierzący. Jeśli nie, jesteśmy niewierni. Trzecią możliwością jest bycie apologetą islamu. Postawa ta charakteryzuje się tym, że dana osoba nie wierzy, że Mahomet był prorokiem, ale toleruje islam pomimo braku rzeczywistej wiedzy na jego temat lub z przyczyn ideologicznych (multikulturalizm, poprawność polityczna).

Przyjrzyjmy się tym trzem perspektywom.

Pewnego razu Mahomet siedział cały dzień w Medynie ze swą dwunastoletnią żoną u boku i przyglądał się jak ośmiuset żydom ścinano mieczem głowy[2]. Wyrok ten wydano, ponieważ powiedzieli oni, że Mahomet nie jest prorokiem Allaha.

Muzułmanie uważają ich śmierć za konieczność, ponieważ zaprzeczanie temu, że Mahomet jest prorokiem, było i jest obrazą samego islamu. Ścięto im głowy, ponieważ za takie słowa przewidziana jest ta właśnie kara, usankcjonowana, jak chcą tego muzułmanie, przez samego Allaha.

Dla niewierzących wydarzenie to stanowi dowód dżihadystycznej brutalności islamu oraz czyn godny potępienia.

---

[2] A. Guillaume, *The Life of Muhammad. A translation of Ishaq's sira*, Oxford 1982, str. 464.

Apologeci postrzegają je zaś jako fakt historyczny. Mówią, że nie należy go oceniać, ponieważ akty przemocy notowano w przeszłości we wszystkich kulturach. Choć osoby te w wielu przypadkach nie czytały fundamentalnych tekstów islamu, to wypowiadając się na jego temat stawiają się często w pozycji autorytetu.

Zgodnie z wymienionymi punktami widzenia, zabicie ośmiuset żydów było:

- tragedią;
- doskonałym uświęconym aktem;
- jednym z wydarzeń historycznych – („dokonywaliśmy gorszych zbrodni").

Nie istnieje zatem jeden „właściwy" pogląd na islam, ponieważ tych trzech punktów widzenia nie można ze sobą pogodzić.

Niniejsza książka jest pisana z punktu widzenia niewiernego. Prezentowane w niej poglądy ukazują islam z perspektywy, która pokazuje, w jaki sposób wpływa on na niemuzułmanów. Oznacza to zatem, że sama religia w ścisłym znaczeniu tego słowa ma tu niewielkie znaczenie. Muzułmanie uważają bowiem, że islamskie poglądy polityczne dotyczą również niewiernych.

Książka ta skupia się właśnie na politycznym aspekcie islamu. Nie odnosi się zatem do muzułmanów, ani ich religii. Muzułmanie są bowiem ludźmi i różnią się między sobą. Religia mówi zaś o tym, co robić, by pójść do nieba i uniknąć piekła, nie ma zatem potrzeby, by dyskutować o islamie jako religii, rozumianej jako droga rozwoju duchowego. Należy raczej przyjrzeć się islamowi z perspektywy politycznej, ponieważ jest to bardzo potężny i wpływowy system polityczny.

CZYM JEST SZARIAT?

ROZDZIAŁ 2

Prawo szariatu to prawo islamskie. Leży ono u podstaw każdego żądania muzułmanów skierowanego do naszego społeczeństwa.

- Gdy wymaga się od szkół, by wydzieliły pomieszczenie do islamskiej modlitwy, jest to żądanie zastosowania się do prawa szariatu.
- Gdy muzułmanka nosi chustę na głowie, jest posłuszna prawu szariatu.
- Gdy nasze gazety odmawiają publikacji duńskich karykatur Mahometa, podporządkowują się tym samym wymaganiom szariatu.
- Gdy oczekuje się od szpitali, by traktowały muzułmańskie kobiety w szczególny sposób, mamy do czynienia z szariatem.
- Gdy podręczniki przed wprowadzeniem do szkół są weryfikowane przez organizacje muzułmańskie, odbywa się to w zgodzie z szariatem.

Atak na *World Trade Center* przeprowadzono zgodnie z wojennymi zasadami *dżihadu*, zapisanymi w prawie szariatu. Stanowi ono fundament życia religijnego, politycznego i kulturalnego wszystkich muzułmanów.

Choć w Ameryce prawo szariatu obowiązuje w coraz szerszym zakresie, wciąż jednak brakuje wiedzy na jego temat, ponieważ nie nauczają o nim szkoły publiczne, prywatne, ani wyznaniowe.

DOBRE WIEŚCI

Najłatwiejszym sposobem, aby dowiedzieć się czegoś o islamie, jest poznawanie prawa szariatu. Czytając jego nakazy i zakazy poznajemy Koran i życie Mahometa w praktyce.

Gdy natomiast znamy szariat, to zaczynamy rozumieć islam. Zwykle ludzie uważają, że jest on skomplikowany lub nawet niemożliwy do zrozumienia. Jeśli jednak poznamy jego główne założenia, okazuje się bardzo logiczny, mimo tego, że opiera się na odmiennych od naszych poglądach na człowieczeństwo, wiedzę i etykę. Gdy zrozumiemy te zasady i ich porządek, nie tylko z łatwością wyjaśnimy, co się obecnie dzieje i dlaczego tak się dzieje, lecz także zdołamy również przewidzieć kolejny etap wydarzeń, związanych z postępującą islamizacją Zachodu.

OPIS ODNOŚNIKÓW DO TEKSTÓW ŹRÓDŁOWYCH

Zanim zrozumiemy szariat, należy poznać trzy książki, które stanowią jego podstawę. Każde prawo w islamie musi bowiem wynikać z Koranu lub *sunny*, opisującej doskonały przykład dany przez Mahometa. Stanowi ona źródło wiedzy na temat szczegółów z jego życia. Dzięki niej wiemy na przykład, w jaki sposób prorok mył zęby i który but zakładał najpierw. *Sunna* zawarta jest w tekstach *siry* oraz w *hadisach.*

Zdawać by się mogło, że Koran to islamska wersja Biblii. Nie jest to jednak prawda. Biblią islamu jest Koran, *sira* oraz *hadisy*; te trzy teksty łącznie można nazwać Trylogią. Koran to niewielki, stanowiący zaledwie 14% fragment całości tekstów opisujących doktrynę islamu. Tekst poświęcony *sunnie* to pozostałe 86% materiału. Tak więc islam to w 14% Allah, a w 86% Mahomet.

Szariat to nic innego zatem jak kondensacja oraz ekstrapolacja Koranu i *sunny*. Dlatego też nie sposób go zrozumieć bez pewnej znajomości doktryn w nich spisanych.

Klasyczny tekst prawa szariatu to książka pt. „Reliance of the Traveller" („Wsparcie podróżującego"), stanowiąca tłumaczenie na język angielski arabskiego podręcznika tego prawa, pochodzącego z XIV wieku[3]. Jest to pozycja wyjątkowo poważana, która cieszy się uznaniem oraz potwierdzeniem autentyczności pięciu największych islamskich uczonych naszych czasów. Liczy ona sobie tysiąc dwieście stron i zawiera nie tylko różne regulacje prawne, ale porusza również kwestie

[3] *Reliance of the Traveller. Classic Manual of Islamic Sacred Law***,** tłum. N.H.M. Keller, Maryland 1997 (wyd. popr.). W chwili wydania niniejszej książki, pozycja dostępna była m.in. na stronie: www.islamicbulletin.org/free_downloads/resources/reliance2_complete.pdf.

teologiczne. Dotyczy takich tematów, jak na przykład: kontrola polityczna niemuzułmanów, modlitwa, *dżihad*, prawo dziedziczenia, system kar, sądownictwo i gospodarka gruntami. Poniżej znajduje się przykładowy jej akapit[4]:

O8.0 APOSTAZJA W ISLAMIE

> **o8.1** Gdy dorosła osoba będąca w pełni władz umysłowych dobrowolnie odchodzi od islamu, zasługuje na śmierć.

> **Al-Buchari 9.83.17** *Mahomet: „Muzułmanin, który wyznał, że nie ma Boga prócz Allaha, a ja jestem jego Prorokiem, nie może zostać zabity, za wyjątkiem trzech przypadków: kary za morderstwo, cudzołóstwa i apostazji".*

Oznaczenie „o8.1" to numer indeksowy we wspomnianym wyżej tekście prawa szariatu. Dzieli się on na rozdziały oznaczone literami alfabetu (a, b, c, itd.). Cytowany fragment znajduje się zatem w rozdziale oznaczonym literą „o", o numerze 8.1. Dzięki niemu można więc znaleźć cytowany fragment bezpośrednio w omawianym dziele.

W powyższym przykładzie, poza samym przypisem informującym, że apostaci (ludzie odchodzący od islamu) powinni zostać zabici, mamy też doktrynę potwierdzoną w *hadisach*, świętych tekstach używanych na równi z Koranem. Ten konkretny *hadis* pochodzi ze zbioru „Sahih" al-Buchariego, jednego z sześciu kanonicznych zbiorów *hadisów* islamu sunnickiego. Te tzw. tradycje Proroka zebrał muzułmański uczony Muhammad ibn Ismail al-Buchari około dwieście lat po śmierci Mahometa. Zbiór ten powstawał przez całe jego życie i jest uznawany za najbardziej wiarygodny. Słowo *sahih* oznacza „autentyczny" lub „poprawny". Warto zwrócić uwagę na numery indeksowe 9.83.17. Oznaczają one tom, księgę oraz numer wersetu, dzięki którym łatwo można sięgnąć do oryginału. Wszystkie *hadisy*, łącznie z tymi, które

[4] Wszystkie fragmenty z tej książki zostały przetłumaczone na język polski przez zespół CSPI.

zostały zebrane przez al-Buchariego, można znaleźć m.in. na wielu uniwersyteckich stronach internetowych[5].

Oto kolejny przykład prawa szariatu, dla którego umocowaniem jest Koran:

O9.0 DŻIHAD

o9.0 Dżihad to wojna przeciwko kafirom, mająca na celu wprowadzenie islamu.

> **Koran 2:216** *Przepisana wam jest walka, chociaż jest wam nienawistna. Być może czujecie wstręt do jakiejś rzeczy, choć jest dla was dobra. Być może kochacie jakąś rzecz, choć jest dla was zła. Allah wie, ale wy nie wiecie!*

Powyższy tekst prawa szariatu określa, czym jest *dżihad*. Poniżej mamy natomiast fundamentalne odniesienie sankcjonujące to prawo, czyli 216 werset drugiego rozdziału (sury) Koranu[6]. Dzięki temu ponownie można zweryfikować wierność jego wersów oraz tekstu źródłowego. Istnieje jeszcze jeden rodzaj odsyłaczy do tekstów pomocniczych.

---

[5] Autor odnosi się do tekstów dostępnych w języku angielskim. Pełne przekłady wspomnianych zbiorów na język polski mogą nie być dostępne. Tłumaczenia wszystkich cytowanych w niniejszej książce *hadisów* na podstawie wersji anglojęzycznej dokonane zostały przez CSPI. Ich zbiór (m.in. cytowny tu al-Buchari, Abu Dawud i Muslim) w oryginale dostępny był np. na stronie www.quranexplorer.com/Hadith/English

Dostępność mogła ulec zmianie po wydaniu niniejszej książki.

[6] *Koran*, tłum. J. Bielawski, Warszawa 1986. Wszystkie cytaty Koranu zawarte w niniejszej książce pochodzą z tego właśnie wydania. W czasie redagowania niniejszej książki, pozycja ta dostępna była online m.in. na stronie: www.planetaislam.com/koran_bielawski.html

POSTĘPOWANIE Z NIEPOSŁUSZNĄ ŻONĄ

m10.12 Gdy mąż zauważy oznaki nieposłuszeństwa…

Ishak 969 *Mężczyźni mogą swobodnie nakładać na kobiety nakazy, ponieważ są one ich niewolnicami i nie mogą stanowić o sobie.*

Powyżej widzimy kolejny numer referencyjny szariatu, m10.12, który odsyła nas do ***Reliance of the Traveller***, czyli oryginalnego tekstu źródłowego.

Tym razem widzimy też numer indeksowy Ishak 969 - jest to odnośnik, dzięki któremu możemy sięgnąć do *siry* (biografii Mahometa)[7].

WIARYGODNOŚĆ I AUTORYTET

Prezentowana tutaj wiedza oparta jest na faktach, krytycznym myśleniu i analizie. Jak widać też wszystkie informacje można samodzielnie sprawdzić w niezależnych źródłach. Jest to podejście całkowicie odmienne od tego, które reprezentują sami muzułmanie lub poprawnie polityczni eksperci. Jeżeli wypowiedź w kwestii islamu pochodząca od jednego lub drugiego jest niezgodna z Koranem lub *sunną,* znaczy to, że jest ona błędna. Jeśli natomiast wypowiedź jest zgodna z wymienionymi pismami, wówczas ekspert ma rację, ale tym samym staje się zbyteczny. Osobom, które poznały Koran i *sunnę,* nie są bowiem potrzebne już dalsze porady.

POLITYCZNY ISLAM

Większa część Trylogii traktuje nie o tym, jak być dobrym muzułmaninem, lecz poświęcona jest niewiernym. W Koranie 64% tekstu dotyczy właśnie ich, a w całej Trylogii odsetek ten wynosi 51%[8].

---

[7] Zob. w wersji angielskiej A. Guillaume, *op. cit.* Na marginesach tej pozycji są właśnie wymienione wyżej numery indeksowe, dzięki którym łatwo odnaleźć można właściwy fragment. Przywoływana pozycja była dostępna w momencie wydania niniejszej książki np. pod adresem www.radicaltruth.net/uploads/pubs/Guillaume--Life of Muhammad.pdf.

[8] Zob. dalej zamieszczone statystyki.

Islam NIE JEST więc wyłącznie religią. Jest to w pełni sformalizowany oraz rozbudowany system polityczny, religijny i prawny.

Mahomet przez trzynaście lat nauczał o islamie w Mekce, w wyniku czego na religię tę nawróciło się stu pięćdziesięciu Arabów. Następnie udał się do Medyny, gdzie został politykiem i przywódcą wojskowym. Po dwóch latach jego działalności, wszyscy żydzi z tego miasta zostali wymordowani, wzięci w niewolę lub wygnani. Przez ostatnie dziewięć lat życia Mahomet angażował się w akty przemocy średnio co sześć tygodni[9]. Zmarł, pozbawiając wcześniej życia niemal wszystkich swoich wrogów.

Nie był to zatem proces religijny, lecz polityczny. *Dżihad* więc to działanie polityczne oparte na religijnej motywacji. Polityczny islam stanowi zaś doktrynę, która odnosi się do niemuzułmanów. Mahomet odniósł sukces nie tyle w zakresie programu religijnego, ile na politycznym polu *dżihadu*. Prawo szariatu stanowi właśnie polityczną implementację islamskiej cywilizacji.

Polityczna natura islamu to też główna różnica między szariatem a religijnym prawem żydowskim, zwanym *halacha*. Prawo żydowskie nie mówi nic bowiem na temat wyznawców innych religii, a ponadto stwierdza wyraźnie, że lokalne prawo jest nadrzędne wobec *halachy*. Szariat natomiast dokładnie definiuje *kafirów* oraz sposób, w jaki należy ich traktować, ujarzmiać i panować nad nimi. Deklaruje również polityczne zwierzchnictwo nad konstytucją danego państwa.

W szariacie niemuzułmanie nie znajdą dla siebie nic dobrego. Dlatego też każdy niewierny powinien znać to prawo, zwłaszcza jeśli zajmuje się polityką, dyplomacją, czy też prawodawstwem. W równym stopniu dotyczy ono bowiem niewiernych i muzułmanów. Podejście islamu do tych pierwszych natomiast ma podłoże polityczne, a nie religijne.

Choć szariat narusza niemal każdą zasadę naszej konstytucji, jest obecnie wprowadzany w życie, ponieważ Amerykanie nie znają go i nie zdają sobie sprawy z tego, co w praktyce oznacza jego stosowanie, a „eksperci” od islamu raczej zaciemniają obraz, niż naświetlają rzetelnie problem.

---

[9] A. Guillaume, *op. cit.*, str. 660.

SZARIAT ORAZ JEGO INTERPRETACJA

Czytając nieprzyjemne wersety Koranu zwykle słyszymy, że ich prawdziwe znaczenie zależy od interpretacji. Już od ponad tysiąca lat jednak szariat stanowi oficjalną i stosowaną w praktyce interpretację dla całego islamu. To Koran i *sunna* poddane zostały wykładni przez najlepszych islamskich uczonych. Nie ma zatem potrzeby szukania innej interpretacji, gdyż ta już istnieje. Nowe kwestie w islamie muszą zostać skonsultowane z szariatem, czyli ostatecznym oraz uniwersalnym kodeksem moralnym dla całej ludzkości.

Szariat jest oparty na doskonałych oraz niezmiennych księgach Koranu i *sunny*. Przeważająca większość islamskich uczonych wyraża przekonanie, że stanowił on i nadal stanowi wolę Allaha. Powinien więc być przestrzegany w swojej obecnej formie przez wszystkich ludzi jako jedyne święte prawo. Każda jego zmiana lub reforma musi natomiast wynikać z Koranu lub *sunny* Mahometa, na których to szariat się opiera.

SZCZEGÓŁY TECHNICZNE – PODSUMOWANIE

Gdyby Czytelnik zechciał dowiedzieć się więcej na dowolny z tematów poruszanych w książce, numer indeksowy ułatwia to zadanie.

Koran 1:2 to odnośnik do 2 wersetu w pierwszym rozdziale Koranu.

Ishak 123 to odnośnik do siry Ishaka, zapisu numer 123.

Buchari 1.3.4 to odnośnik do Sahih al-Buchariego, tom 1, księga 3, numer 4.

Muslim 12.1234 to odniesienie do Sahih Muslima, księga 12, numer 1234.

KOBIETY

ROZDZIAŁ 3

ISLAMSCY UCZENI TWIERDZĄ, ŻE:

- Prawa szariatu dotyczące kobiet stanowią obowiązujące prawo w islamskich rodzinach.
- Islam był pierwszą cywilizacją, która stworzyła i zagwarantowała prawa kobiet.
- Mahomet dał całemu światu doskonały przykład, jak chroni się kobiety w islamie.
- Muzułmańskie kobiety są skarbem, w związku z czym należy je chronić przed złem świata *kafirów.*
- Prawa muzułmańskich kobiet pochodzą od Allaha.

SZARIAT: prawo szariatu zawiera odmienne zasady dla poszczególnych grup ludzi. Jedną z tych grup stanowią kobiety.

BICIE ŻON

Wielka wizja islamu na temat kobiet zawiera się w jednym z wersetów Koranu:

> **Koran 4:34** *Mężczyźni stoją nad kobietami ze względu na to, że Bóg dał wyższość jednym nad drugimi, i ze względu na to, że oni rozdają ze swojego majątku. Przeto cnotliwe kobiety są pokorne i zachowują w skrytości to, co zachował Bóg. I napominajcie te, których nieposłuszeństwa się boicie, pozostawiajcie je w łożach i bijcie je! A jeśli są wam posłuszne, to starajcie się nie stosować do nich przymusu. Zaprawdę, Bóg jest wzniosły, wielki!*

POSTĘPOWANIE Z NIESPOSŁUSZNĄ ŻONĄ

m10.12 Gdy mąż zauważy znamiona nieposłuszeństwa u swojej żony, czy to w postaci chłodnych słów, gdy wcześniej zwracała się grzecznie, lub gdy każe jej przyjść do łóżka, a ona wbrew codziennym zwyczajom odmawia; czy też jest mu niechętna czynami, a była miła i wesoła, należy ostrzec ją słowem, bez odpychania jej czy bicia, gdyż może mieć ku temu jakieś wytłumaczenie.

Ostrzeżenie może brzmieć: „Bój się Allaha w obliczu obowiązków, jakie masz wobec mnie”. Można też wyjaśnić, że nieposłuszeństwo znosi obowiązek utrzymywania jej i pozwala ganić ją przy innych żonach. Można też poinformować, że: „Religia nakłada na ciebie obowiązek posłuszeństwa wobec mnie”.

Jeśli kobieta dopuszcza się nieposłuszeństwa, mężczyzna nie sypia z nią (nie uprawia seksu), nie rozmawia z nią i może ją bić, ale tak, żeby nie doszło do uszkodzeń ciała. Nie może jej posiniaczyć, złamać kości, zranić czy doprowadzić do krwotoku. Nie wolno też bić jej po twarzy. Mężczyzna może uderzyć nieposłuszną kobietę tylko raz lub więcej razy, choć niektórzy uważają, że może ją bić dopiero wówczas, gdy nieposłuszeństwo się powtarza.

Ishak 969 *[Mahomet – przyp. aut.] powiedział, że mężowie mają prawo do swoich kobiet, a kobiety do mężów. Żony nie mogą cudzołożyć lub podejmować z innymi jakichkolwiek czynności seksualnych. Jeśli do tego dochodziło, zamykano je w odosobnieniu i lekko bito. Jeśli powstrzymywały się od zakazanych czynów, miały prawo do posiłku i ubrania. Mężczyźni mogą swobodnie nakładać na kobiety nakazy, ponieważ są one ich niewolnicami i nie mogą stanowić o sobie.*

Abu Dawud 5.2142 *Mahomet rzekł: „Mężczyzny nie trzeba pytać, dlaczego zbił swoją żonę".*

Al-Buchari 7.62.132 *Prorok rzekł: „Nie należy chłostać swojej żony, jak chłoszcze się niewolnika, ani następnie wieczorem odbywać z nią stosunku seksualnego". Większość w piekle stanowić będą kobiety.*

DYSKRYMINACJA KOBIET

W prawie szariatu istnieją liczne przykłady na to, że kobiety nie mają pełni praw:

o22.1 Niezbędne kwalifikacje, aby zostać islamskim sędzią to:
(a) bycie wolnym mężczyzną […].

o4.9 Rekompensata wypłacana po śmierci lub odniesieniu urazu w przypadku kobiety jest o połowę niższa niż w przypadku mężczyzny.

Al-Buchari 3.48.826 *Mahomet zapytał: „Czyż wartość zeznań kobiety nie jest o połowę mniej wartościowa, niż gdy zeznaje mężczyzna?". Kobieta odparła: „Tak". A wtedy on rzekł: „Jest tak, gdyż umysł kobiety jest ułomny".*

l10.3 Uniwersalna jednostka miary dzielona jest tak, że mężczyzna dostaje dwa razy więcej od kobiety.

Koran 4:11 *I daje wam Bóg przykazanie co do waszych dzieci: synowi przypada udział podobny do udziału dwóch córek.*

Poniżej przytoczony *hadis* zrównuje natomiast ze sobą wielbłądy, niewolników i kobiety.

Abu Dawud 5.2155 *Mahomet rzekł: „Jeśli jeden z was poślubi kobietę lub kupuje wielbłąda, powinien powiedzieć: «Allahu, obdaruj mnie tym, co w niej dobre i czym ją obdarzyłeś; uchroń mnie przed tym, co w niej złe i czym ją obdarzyłeś». Gdy mężczyzna kupuje wielbłąda, powinien chwycić go za czubek garbu i wypowiedzieć podobną formułę".*

Mężczyźni górują nad kobietami również w kwestiach inteligencji i religii.

Al-Buchari 1.6.301 *Gdy w drodze na modlitwę Mahomet mijał grupę kobiet, rzekł im: „Kobiety, przekazujcie pieniądze na cele charytatywne i darowizny dla potrzebujących, ponieważ sam byłem świadkiem tego, że większość ludzi w piekle to kobiety".*

Gdy zapytały go, dlaczego tak jest, odpowiedział:

„Za dużo przeklinacie i nie okazujecie wdzięczności swoim mężom. Nie spotkałem nikogo równie mało inteligentnego i nieświadomego własnej religii jak kobiety. Wiele spośród was potrafi zwieść na manowce ostrożnego i inteligentnego mężczyznę".

One zapytały go: „Czego nam brakuje w kwestii inteligencji i wiary?".

Wtedy Mahomet rzekł im: „Czyż nie jest tak, że świadectwo mężczyzny jest warte tyle, ile świadectwo dwóch kobiet?".

Gdy przyznały, że to prawda, Mahomet dodał: „To świadczy o tym, że kobietom brakuje inteligencji. Ponadto czyż nie jest prawdą, że kobiety nie mogą się modlić ani pościć w czasie menstruacji?". One ponownie przyznały, że jest to prawdą.

Wtedy Mahomet powiedział: „To świadczy o tym, że kobiety są ułomne w kwestiach religii".

Zeznanie kobiety jest zatem o wiele mniej wiarygodne od zeznania mężczyzny.

> **Koran 2:282** *O wy, którzy wierzycie! Jeśli zaciągacie dług między sobą na określony czas, to zapisujcie to! I niech zapisuje między wami pisarz, według sprawiedliwości. I niech pisarz nie sprzeciwia się, by pisać tak, jak nauczył go Bóg. I niech on pisze, a dłużnik niech dyktuje!I niech się boi Boga, swojego Pana, i niczego z tego nie umniejsza. A jeśli dłużnik jest głupcem, słabym albo nie może dyktować, niech dyktuje jego opiekun, zgodnie ze sprawiedliwością! Żądajcie świadectwa dwóch świadków spośród waszych mężczyzn! A jeśli nie będzie dwóch mężczyzn, to jeden mężczyzna i dwie kobiety mogą być świadkami, na których się zgodzicie; jeśli jedna z nich zbłądzi, to druga będzie mogła ją napomnieć [...].*

OKALECZANIE ŻEŃSKICH NARZĄDÓW PŁCIOWYCH, OBRZEZANIE KOBIET

Należy uznać za niefortunne to, że terminem obrzezania określa się zarówno usunięcie męskiego napletka, jak i wycięcie łechtaczki u kobiet[10]. Zabiegów tych bowiem nie da się ze sobą porównać. Obrzezanie kobiet Światowa Organizacja Zdrowia uznała za ciężkie naruszenie ciała (okaleczanie).

> **Al-Buchari 7.72.779** *Mahomet rzekł: „Pięć praktyk wywodzi się od starożytnych proroków: obrzezanie, golenie włosów łonowych, przycinanie wąsów, obcinanie paznokci i depilowanie włosów pod pachami".*

[10] Niektórzy eksperci od islamu stoją na stanowisku, że obrzezanie kobiet wynika z tradycji miejscowych ludów, nie zaś z samego szariatu.

Hadis ten nawiązuje właśnie do obrzezania kobiet. Zakłada się w nim, że zarówno mężczyzna, jak i kobieta są obrzezani.

> **Muslim 3.684** *Abu Musa zapytał wtedy: „Kiedy kąpiel jest obowiązkowa?" Aisza odparła: „Pytasz właściwą osobę. Mahomet powiedział, że kąpiel jest konieczna, gdy kobieta obejmuje mężczyznę, a ich obrzezane genitalia dotykają się".*

Obrzezanie stanowi zatem element prawa szariatu. Poniżej znajduje się dosyć zwodnicze tłumaczenie:

> **e4.3** Obrzezanie obowiązuje zarówno mężczyzn, jak i kobiety. W przypadku mężczyzn obejmuje usunięcie napletka, a u kobiet usunięcie napletka łechtaczki (a nie samej łechtaczki, jak niektórzy błędnie zakładają).

Jednak opis w języku arabskim już brzmi:

> **e4.3** Obrzezanie jest obowiązkowe (dla każdego mężczyzny i kobiety) i obejmuje obcięcie fragmentu skóry na żołędzi męskiego penisa, a obrzezanie kobiety polega na wycięciu łechtaczki (zabieg ten nazywa się hufaad).

Powyższe tłumaczenie zaciemnia więc wymowę prawa szariatu. Tego rodzaju zachowanie nazywa się *takija*[11] i stanowi ono uświęconą formą kłamstwa.

Również w opisie bitwy pod Badr znajdziemy nawiązanie do obrzędu usuwania łechtaczki.

> **Ishak 564** *Hamza powiedział: „Podejdź tu, synu rzezaczki kobiet". Jego matką była Umm Anmar, rzezaczka kobiet (zajmująca się obrzezaniem dziewczynek) w Mekce. Następnie Hamza uderzył go i zabił.*

---

[11] Angielski zapis słowa *takija*: *taqiyya.*

KARA ZA CUDZOŁÓSTWO

o12.6 Jeśli karą jest ukamienowanie, zostaną ukamienowane, bez względu na pogodę, czy też stan zdrowia. Kobieta ciężarna zostanie ukamienowana, gdy dziecko, które urodzi, nie będzie już potrzebować opieki.

Muslim 17.4206 *[...] do Mahometa przyszła kobieta, która powiedziała: „Posłańcu Allaha, dopuściłam się cudzołóstwa [...]" Po porodzie przyszła z dzieckiem zawiniętym w chustę i powiedziała: „Oto dziecko, które urodziłam". On odparł na to: „Odejdź i karm je tak długo, aż nie odstawisz go od piersi". Gdy je wykarmiła, przyszła do niego z dzieckiem trzymającym w ręku kawałek chleba. Zwróciła się do niego: „Apostole Allaha, dziecko, które wykarmiłam je teraz samo". Wtedy on powierzył dziecko jednemu z muzułmanów, a następnie ogłosił karę. Zakopano ją w ziemi do klatki piersiowej i ukamienowano.*

ZABÓJSTWA HONOROWE

Doktryna szariatu nie obejmuje zabójstw honorowych w bezpośredni sposób. Szariat określa, że kobieta podlega mężczyźnie, który może ją bić, by wymusić posłuszeństwo, ale nie uznaje honorowego zabójstwa jako stanu prawnego. Zabicie cudzołożnicy nie podlega jednak karze:

o5.4 Nie nakłada się pokuty za zabicie kogoś, kto zrzekł się islamu, na rozbójnika czy też na skazanego cudzołożnika [...].

e12.8 [...] do niegodnych (tych, których można zabić) zalicza się [...] skazanych cudzołożników.

Pozornie tylko kary te dotyczą zarówno mężczyzn, jak i kobiet. Prawo szariatu daje bowiem mężczyźnie wiele możliwości uprawiania seksu, podczas gdy kobieta ma obowiązek ograniczyć się wyłącznie do swego męża. Dlatego kobietom w większym stopniu grozi śmierć.

Mężczyzna ma władzę nad kobietą, a jego status społeczny zależy od tego, jak prowadzą się jego żony. *Ghira* to uświęcona zazdrość, którą można spotkać u samego Allaha. To także poczucie własnej godności i podstawa honorowych zabójstw. W poniższym *hadisie* Saed, który grozi, że zabije mężczyznę wraz z jego żoną, nie jest potępiany, lecz popierany. Przemoc w obronie muzułmańskiej *ghiry* to islam w czystej postaci.

> **Al-Buchari 8.82.829; Al-Buchari 9.93.512** *Saed bin Ubada rzekł: „Jeśli zobaczę mężczyznę z moją żoną, uderzę go (obetnę mu głowę) ostrzem mojego miecza". Słowa te dotarły do Apostoła Allaha, który rzekł: „Dziwicie się ghirą (poczuciem godności) Saeda. Na Allaha, mam więcej ghiry niż on, a Allah ma więcej ghiry niż ja, a z powodu swojej ghiry, on [Allah – przyp. aut.] uznał za bezprawne dopuszczanie się jawnie czy w tajemnicy niegodnych czynów i grzechów".*

Większość zabójstw honorowych popełniana jest w społecznościach islamskich.

PRAWO RODZINNE

ROZDZIAŁ 4

ISLAMSCY UCZENI TWIERDZĄ: idealnym islamskim prawem rodzinnym jest prawo religijne, ponieważ opiera się na słowach Allaha, zapisanych we wspaniałym Koranie oraz *sunnie* Mahometa. Wszystkie inne prawa są ustanowione przez człowieka i muszą zostać podporządkowane woli Allaha. Dlatego muzułmanów obowiązuje jedynie prawo szariatu. Odrażającym jest, gdy muzułmanie podlegają prawom *kafirów*.

SZARIAT:

m3.13 Istnieją dwa rodzaje opiekunów: ci, którzy mogą zmusić kobiety będące na ich utrzymaniu, do poślubienia kogoś, i ci, którym nie wolno tego robić.

m6.10 Poślubienie przez wolnego mężczyznę więcej niż czterech kobiet jest niezgodne z prawem.

m8.2 Opiekun nie może wydać za mąż swojej niedojrzałej płciowo córki za kwotę mniejszą niż w przypadku standardowej opłaty za podobne panny młode.

CUDZOŁÓSTWO

Al-Buchari 3.38.508 *Mahomet rzekł: „Unais, rozmów się z żoną tego mężczyzny, a jeśli przyzna, że popełniła cudzołóstwo, każ ją ukamienować na śmierć".*

Al-Buchari 8.82.803 *Ali kazał w piątek ukamienować kobietę na śmierć, po czym rzekł: „Ukarałem ją tak, jak zrobiłby to Mahomet".*

m10.4 Mąż może zabronić żonie wychodzenia z domu. Lecz gdy umrze ktoś z jej krewnych, dobrze jest pozwolić jej odwiedzić swoich bliskich.

M5.0 OBOWIĄZKI MAŁŻEŃSKIE ŻONY

m5.1 Kobieta ma obowiązek natychmiast oddać się seksualnie mężowi, gdy:

(a) on ją o to poprosi;
(b) jest w domu;
(c) jest w stanie fizycznie temu podołać.

Abu Dawud 5.2138 *Mu'awija powiedział: „Apostole Allaha, jak mamy traktować nasze żony i jak je opuszczać?". A on odparł na to: „Używaj swej ziemi płodnej*[12] *[termin ten w tym przypadku oznacza waginę – przyp. aut.] kiedy chcesz i jak chcesz […]".*

Najważniejszą rzeczą, jaką kobieta wnosi do małżeństwa, jest zatem jej wagina.

Al-Buchari 7.62.81 *Mahomet powiedział: „Przysięga małżeńska, której najbardziej należy przestrzegać, to prawo męża do cieszenia się waginą żony".*

Allah przeklina kobietę, która odmawia seksu.

Al-Buchari 7.62.121 *Mahomet: „Jeśli kobieta odmawia swojemu mężowi seksu, w nocy przeklną ją aniołowie".*

---

[12] W wersji angielskiej słowo *tilth*.

W *sirze* znajdują się dalsze przykłady praw, które przysługują mężowi:

> **Ishak 957** *Mahomet wysłał Muadha do Jemenu, żeby głosił tam wiarę. Na miejscu pewna kobieta zapytała go, jakie mąż ma prawa w stosunku do żony. Odparł jej wtedy: „Gdybyś po powrocie do domu zastała męża z nosem ociekającym ropą oraz krwią i wyssała wszystko, aż krwotok by ustąpił, i tak nie spełniłabyś jeszcze swych obowiązków wobec swego męża".*

MAŁŻEŃSTWA Z DZIEWCZYNKAMI

Mahomet w wieku 51 lat poprosił o rękę 6-letnią Aiszę. Małżeństwa z małymi dziewczynkami opisuje *sunna*.

> **Al-Buchari 7.62.18** *Gdy Mahomet poprosił Abu Bakra o rękę Aiszy, Abu powiedział: „Ale przecież jestem twoim bratem". Wtedy Mahomet powiedział: „Jesteś moim bratem jedynie w obliczu religii Allaha i Jego Księgi, więc mam prawo ją poślubić".*

KAFIR

ROZDZIAŁ 5

Poznaliśmy już zarys szariatu oraz sytuację kobiet w tym systemie prawnym. Przejdziemy teraz do nowego tematu, czyli do niewiernych lub niemuzułmanów. Terminy te są używane w tłumaczeniach prawa szariatu, ale powszechnie stosuje się również arabskie określenie *kafir*. Słowo to ma jednak zdecydowanie szersze znaczenie. Pierwotnie oznaczało ono „zasłaniający, zaciemniający", czyli ten, kto przesłania prawdę islamu.

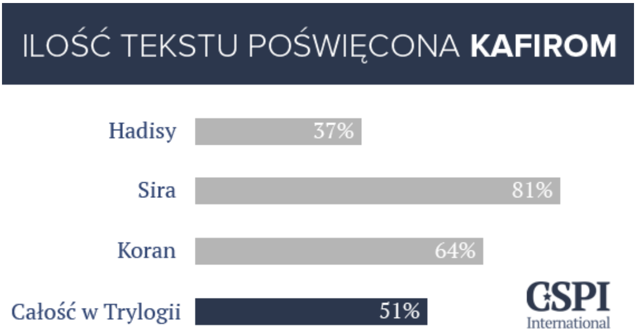
Koran głosi, że *kafira* można oszukiwać, spiskować przeciwko niemu, nienawidzić, brać w niewolę, wyszydzać lub torturować (patrz dalej). Błędne, choć najczęściej używane, tłumaczenie tego słowa brzmi „niewierny". Termin ten jest jednak emocjonalnie neutralny, słowo *kafir* natomiast jest obelżywe, nacechowane uprzedzeniem i nienawiścią. Z tego też względu, w niniejszej publikacji używamy tego samego słowa w celu zachowania spójności. Sprawa jest bardzo prosta: jeżeli nie wierzymy w Mahometa i w jego Koran, jesteśmy *kafirami*.

Istnieje wiele religijnych odpowiedników tego terminu, takich jak politeiści, bałwochwalcy, Ludy Księgi (chrześcijanie i żydzi), buddyści, ateiści, agnostycy i poganie. Słowo *kafir* zastępuje je wszystkie, ponieważ bez względu na wyznawaną religię, wszystkich niemuzułmanów traktuje się prawie tak samo. To, co Mahomet powiedział i czego dopuścił się wobec politeistów, można popełnić wobec niemal wszystkich pozostałych *kafirów*.

Islam poświęca *kafirom* wiele uwagi. Odnosi się do nich większa część Koranu (64%), a niemal cała *sira* (81%) opisuje, w jaki sposób zmagał się z nimi Mahomet. *Hadisy* natomiast poświęcają im 32% swojej objętości. W sumie dotyczy ich 51% całej Trylogii[13].

---

[13] Więcej informacji dostępne jest pod adresem *www.cspipublishing.com/statistical.* Wszystkie podawane w tej książce dane statystyczne odnaleźć można na tej stronie.

Szariat nie poświęca *kafirom* tyle miejsca, ponieważ jest skierowany przede wszystkim do muzułmanów. Ponadto, *kafirowie* mają niewiele praw, więc nie ma nad czym się rozwodzić.

Religijny aspekt islamu mówi o tym, co powinni robić muzułmanie, by trafić do raju i uniknąć piekła. Działania Mahometa wobec *kafirów* nie były jednak aktem religijnym, lecz politycznym. To polityczny islam właśnie, a nie sama religia, najbardziej dotyczy *kafirów*. Obrzędy religijne muzułmanów nie stanowią problemu; niepokój zaś budzą ich słowa i czyny wymierzone przeciwko nam. Dlatego też każdy *kafir* powinien zainteresować się politycznym islamem.

Poniżej umieszczone są dwa nawiązania do *kafirów* w prawie szariatu:

> **w59.2** […] to wyjaśnia wersety koraniczne i hadisy mówiące o nienawiści w imię Allaha i miłości w imię Allaha, al Walaa wa al Baraa, o byciu nieustępliwym wobec kafirów, naciskaniu ich i gardzeniu nimi, akceptując przeznaczenie ustanowione przez Najwyższego Wszechmocnego Allaha, jako że są to Jego wyroki.

Nienawiść w imię Allaha i miłość w imię Allaha nazywane są *al Walaa wa al Baraa* i stanowią fundamentalną zasadę islamskiej etyki oraz prawa szariatu. Muzułmanin ma nienawidzić to, czego Allah nienawidzi i kochać to, co Allah kocha. Allah nienawidzi *kafirów*, dlatego też muzułmanin powinien czynić podobnie.

> **Koran 40:35** *A ci, którzy się spierają o znaki Boga bez żadnego upoważnienia, budzą nienawiść w Bogu i w tych, którzy uwierzyli. Tak Bóg kładzie pieczęć na każdym sercu człowieka dumnego, tyrana.*

h8.24 Zakazuje się dawać zakat [darowiznę, jałmużnę – przyp. aut.] kafirowi lub osobom, które jest on zobowiązany wspierać, takim jak żona czy członkowie jego rodziny.

Oto kilka odniesień do Koranu:

Z *kafira* można się śmiać:

> **Koran 83:34** *Jednak dzisiaj ci, którzy uwierzyli, śmieją się z niewiernych, spoczywając na łożach, spoglądają. Czyż niewierni zostali wynagrodzeni za to, co czynili?*

Kafirowi można obciąć głowę:

> **Koran 47:4** *Kiedy więc spotkacie tych, którzy nie wierzą, to uderzcie ich mieczem po szyi; a kiedy ich całkiem rozbijecie, to mocno zaciśnijcie na nich pęta.*

Wobec *kafira* można stosować też podstęp:

> **Koran 86:15** *Zaprawdę, oni zamyślają podstęp! I Ja zamyślam podstęp! Daj więc nieco wytchnienia niewiernym; daj im jeszcze chwilę zwłoki!*

Kafira można terroryzować:

> **Koran 8:12** *Twój Pan objawił aniołom: „Oto Ja jestem z wami! Umocnijcie więc tych, którzy wierzą! Ja wrzucę strach w serca niewiernych. Bijcie ich więc po karkach! Bijcie ich po wszystkich palcach!”.*

Muzułmanin nie może być również przyjacielem *kafira*:

> **Koran 3:28** *Niech wierzący nie biorą sobie za przyjaciół niewiernych, z pominięciem wiernych! A kto tak uczyni, ten nie ma nic wspólnego z Bogiem, chyba że obawiacie się z ich strony jakiegoś niebezpieczeństwa. Bóg ostrzega was przed samym Sobą i do Boga zmierza wędrowanie.*

Kafir jest zły:

> **Koran 23:97** *I powiedz: „Panie mój! Szukam ucieczki u Ciebie przed podszeptami szatanów [kafirów – przyp. aut.]! I szukam ucieczki u Ciebie, Panie mój, by oni nie zjawili się u mnie!".*

Kafir powinien być pokorny:

> **Koran 37:18** *Powiedz: „Tak! I będziecie pokorni!".*

Kafir jest przeklęty:

> **Koran 33:61** *Przeklęci! Gdziekolwiek się znajdą, zostaną schwytani i zabici bez Litości. Zgodnie ze zwyczajem Boga ustanowionym dla minionych pokoleń. A nie znajdziesz odmiany w zwyczaju Boga.*

KAFIROWIE I LUDY KSIĘGI

Muzułmanie mówią chrześcijanom i żydom, że są wyjątkowi. To „Ludy Księgi", ludy bratnie, wyznające religie abrahamiczne. Jednak islam uznaje kogoś za chrześcijanina tylko wtedy, gdy wierzy on, że Chrystus był prorokiem Allaha; że nie istnieje Trójca Święta; że Jezus nie został ukrzyżowany, nie zmartwychwstał, ale powróci, by ustanowić prawo szariatu. Aby być „prawdziwym" żydem natomiast należy wierzyć, że Mahomet to ostatni w linii żydowskich proroków. Świadczy o tym następujący werset:

> **Koran 5:77** *Powiedz: „O ludu Księgi! Nie przekraczajcie granic waszej religii odsuwając się od prawdy; i nie postępujcie za namiętnościami ludzi, którzy już wcześniej zabłądzili i którzy sprowadzili na manowce wielu, i którzy odeszli daleko z równej drogi!”.*

Islamska doktryna jest dualistyczna, znajdziemy zatem w niej również przeciwny pogląd. Oto ostatni werset na temat Ludów Księgi (zasada abrogacji mówi, że późniejszy werset unieważnia i zastępuje wcześniejszy – patrz str. 45). To zdanie jest zatem ostateczne. Wzywa ono muzułmanów do wojny przeciwko Ludom Księgi, którzy nie wierzą w religię prawdy, czyli islam.

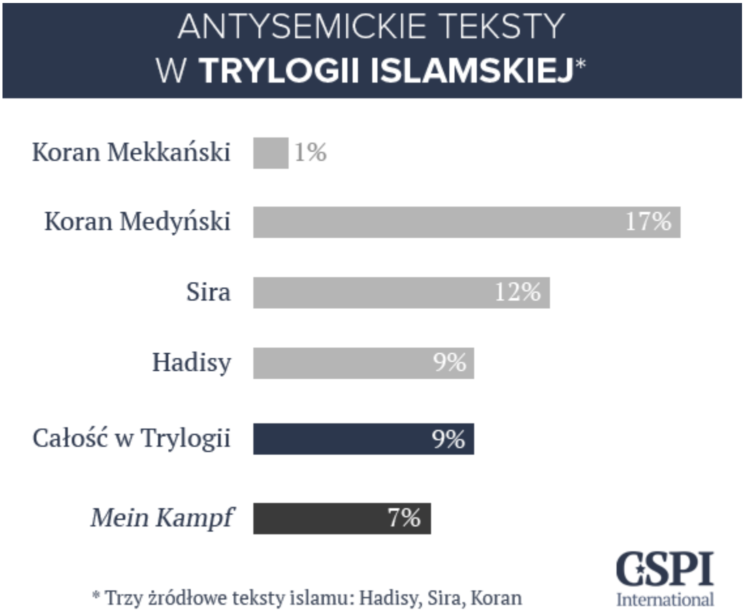
> **Koran 9:29** *Zwalczajcie tych, którzy nie wierzą w Boga i w Dzień Ostatni, którzy nie zakazują tego, co zakazał Bóg i Jego Posłaniec, i nie poddają się religii prawdy - spośród tych, którym została dana Księga - dopóki oni nie zapłacą daniny własną ręką i nie zostaną upokorzeni.*

Zdanie „nie zakazują tego...” oznacza, że nie akceptują prawa szariatu; „i nie poddają się” mówi natomiast o poddaniu się szariatowi. Chrześcijanie i żydzi nie akceptujący Mahometa jako ostatecznego proroka są więc *kafirami*.

Muzułmanie modlą się pięć razy dziennie, a początkowy fragment modlitwy każdorazowo brzmi:

> **Koran 1:6-7** *Prowadź nas drogą prostą. Drogą tych, których obdarzyłeś dobrodziejstwami; nie zaś tych, na których jesteś zagniewany [odniesienie do żydów – przyp. aut.], i nie tych, którzy błądzą [chrześcijan – przyp. aut.].*

Trylogia poświęca wiele miejsca żydom. W tekstach z Mekki mówi się o nich przychylnie. Jednak w medyńskich żydzi to wrogowie islamu, ponieważ negują to, że Mahomet jest ostatecznym prorokiem. Poniżej znajdują się dane dotyczące treści Trylogii poświęconej żydom. Warto zwrócić uwagę, że w Trylogii jest więcej nienawiści do żydów niż w „Mein Kampf„ Adolfa Hitlera.

ANTYSEMICKIE TEKSTY
W TRYLOGII ISLAMSKIEJ*
Koran Mekkański
1%
Koran Medyński
17%
Sira
12%
Hadisy
9%
Całość w Trylogii
9%
Mein Kampf
7%
* Trzy źródłowe teksty islamu: Hadisy, Sira, Koran
CSPI
International

DŻIHAD

ROZDZIAŁ 6

Dżihad jest częścią prawa szariatu.

09.0 DŻIHAD

o9.0 Dżihad to wojna przeciwko kafirom,[…] w celu zaprowadzenia islamskiego prawa szariatu.

Koran 2:216 *Przepisana wam jest walka, chociaż jest wam nienawistna. Być może czujecie wstręt do jakiejś rzeczy, choć jest dla was dobra. Być może kochacie jakąś rzecz, choć jest dla was zła. Bóg wie, ale wy nie wiecie!*

Koran 4:89 *Oni by chcieli, abyście byli niewiernymi, tak jak oni są niewiernymi, abyście więc byli równi. Przeto nie bierzcie sobie opiekunów spośród nich, dopóki oni nie wywędrują razem na drodze Boga. A jeśli się odwrócą, to chwytajcie i zabijajcie ich, gdziekolwiek ich znajdziecie!*

Cały świat musi zatem przyjąć islam; *kafirowie* są wrogami tylko dlatego, że nie są muzułmanami. Przemoc i terror są w Koranie uważane za uświęcone, a pokój następuje tylko i wyłącznie w wyniku przyjęcia islamu.

Polityczny islam oraz *dżihad* są uniwersalne i wieczne.

Muslim 1.31 *Mahomet: „Nakazano mi toczyć wojnę przeciwko ludzkości, aż zaakceptuje, że nie ma boga prócz Allaha, a ja jestem jego prorokiem, a także uzna wszystkie moje objawienia. Gdy tak się stanie, będę chronił ich życie i własności, póki szariat nie ustanowi inaczej, a w tym przypadku ich los leży w rękach Allaha".*

Al-Buchari 4.52.142 *Mahomet: „Walka z kafirami w dżihadzie, choć przez jeden dzień, jest więcej warta niż cała Ziemia i wszystko, co się na niej znajduje. Miejsce w raju mniejsze od pejcza jest więcej warte niż cała Ziemia i wszystko, co się na niej znajduje. Dzienna lub nocna podróż w dżihadzie jest warta więcej niż cały świat i wszystko, co się na nim znajduje"*

09.1 OBOWIĄZEK PROWADZENIA DŻIHADU

o9.1 Dżihad to obowiązek całej wspólnoty muzułmańskiej. Gdy podejmuje go wystarczająco wielu z nich, traci charakter bezpośredniego, osobistego zobowiązania.

Koran 4:95 *Ci spośród wiernych, którzy siedzą spokojnie - oprócz tych, którzy doznali szkody – i ci, którzy z zapałem walczą na drodze Boga [dżihad – przyp. aut.] swoimi dobrami i swoim życiem - nie są wcale równi.*

Al-Buchari 4.52.96 *Mahomet: „Każdy, kto dostarcza broń dzihadyście, zostanie nagrodzony tak, jak wojownik; każdy kto dba o podwładnych świętego wojownika zostanie nagrodzony tak, jak wojownik".*

KTO MUSI WALCZYĆ W DŻIHADZIE

o9.4 Wszyscy zdrowi na ciele i umyśle mężczyźni, którzy osiągnęli wiek dojrzały.

CELE DŻIHADU

o9.8 Kalif (najwyższy władca, który łączy funkcje króla i papieża) toczy wojnę przeciwko żydom i chrześcijanom. Najpierw zaprasza ich do przyjęcia islamu, następnie nakazuje płacić dżizję (podatek nakładany na kafirów). Jeśli odmówią przejścia na nową wiarę i zapłacenia dżizji, należy ich zaatakować.

Koran 9:29 *Zwalczajcie tych, którzy nie wierzą w Boga i w Dzień Ostatni, którzy nie zakazują tego, co zakazał Bóg i Jego Posłaniec, i nie poddają się religii prawdy - spośród tych, którym została dana Księga - dopóki oni nie zapłacą daniny [dżizja – przyp. aut.] własną ręką i nie zostaną upokorzeni.*

o9.9 Kalif walczy z kafirami, aż staną się muzułmanami.

ZDOBYCZE WOJENNE

o10.2 Każdy, kto zabije lub okaleczy kafira, może zabrać wszystko, co chce.

Al-Buchari 4.53.351 *Mahomet: „Allah pozwolił mi brać łupy wojenne".*

Koran 8:41 *I wiedzcie, iż cokolwiek weźmiecie w postaci łupów, to piąta część należy do Boga i Jego Posłańca, do jego krewnych i sierot, do ubogich i do podróżnego.*

Ponieważ muzułmanie prowadzą *dżihad* przeciwko *kafirom*, kradzież jego własności dokonana z odpowiednią motywacją również jest *dżihadem*.

ŚMIERĆ W DŻIHADZIE – MĘCZEŃSTWO

Muzułmański męczennik to ktoś, kto zabija w imię Allaha i islamu. Ważne jest, by zabijał z niesplamioną motywacją, w imię Boga. Jeśli tak czyni, wówczas dżihadysta może liczyć na miejsce w raju, a tu na ziemi zawłaszczyć dobytek *kafira*.

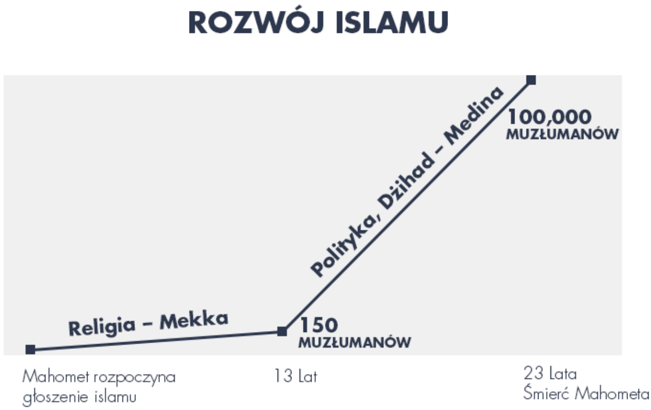
> **Al-Buchari 1.2.35** *Mahomet rzekł: „Człowiek, który dołącza do dżihadu wiedziony szczerą wiarą w Allaha i jego Proroków, i wyjdzie z walki cało, zostanie wynagrodzony przez Allaha po śmierci lub w postaci łupów wojennych. Jeśli zginie w walce jako męczennik, ma zapewnione miejsce w raju […]".*

> **Koran 61:10** *O wy, którzy wierzycie! Czyż mogę ukazać wam handel, który by was wybawił od kary bolesnej? Będziecie wierzyć w Boga i Jego Posłańca! Będziecie walczyć na drodze Boga [dżihad – przyp. aut.] waszym majątkiem i waszymi duszami! To będzie lepsze dla was - o, gdybyście tylko mogli to wiedzieć!*

SKUTECZNOŚĆ DŻIHADU

W Mekce Mahomet był kaznodzieją, który każdego roku nawracał na islam około dziesięć osób. W Medynie stał się wojownikiem i politykiem, który każdego roku nawracał na islam około dziesięć tysięcy osób. W procesie nawracania Arabów na islam, polityka i *dżihad* były zatem tysiąckroć bardziej skuteczne. Gdyby Mahomet się do nich nie uciekł, w chwili jego śmierci byłoby tylko kilkuset muzułmanów, a islam poniósłby porażkę. Sama religia nie znalazła poparcia, ale religia połączona z polityką odniosła wielki sukces.

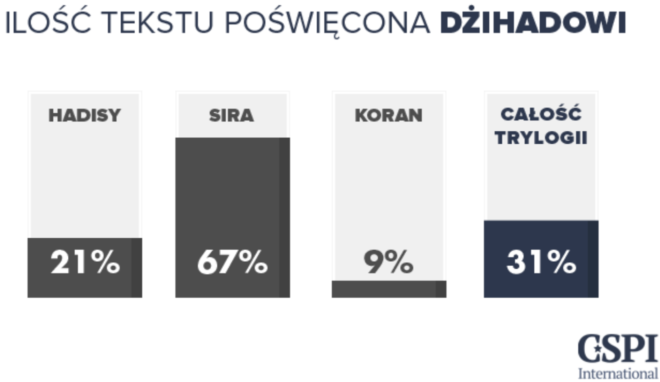
Następny wykres ukazuje rozprzestrzenianie się islamu w dwóch etapach:

CSPI International

STATYSTYKA DŻIHADU

Tematyka *dżihadu* obejmuje znaczną część Trylogii. Wersety na jego temat stanowią 24% późniejszego Koranu politycznego i około 9% objętości całego Koranu. Obejmuje on również 21% *hadisów* al-Buchariego, a *sira* poświęca mu 67% swoich tekstów. Warto zwrócić uwagę, jak dualizm Koranu odpowiada podziałowi na wersety powstałe w Mekce i te „objawione" w Medynie w opisach *dżihadu*. Koran z okresu mekkańskiego nie zawiera treści na jego temat, natomiast w Koranie medyńskim (tzw. wersety miecza) idea „świętej wojny" jest wyraźnie obecna.

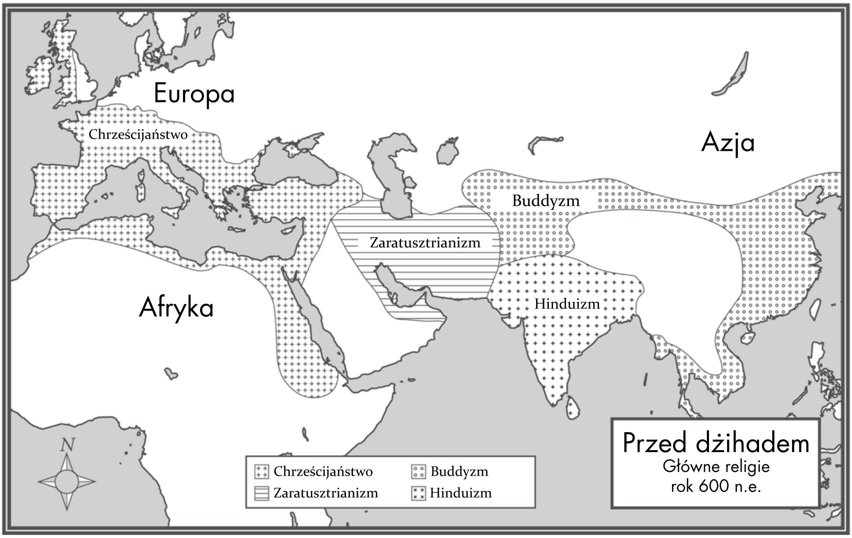
ŁZY DŻIHADU

Poniżej przedstawione dane ukazują wymiar liczebny ofiar *dżihadu* na przestrzeni ostatnich tysiąca czterystu lat[14]:

Chrześcijanie:	60 milionów
Hinduiści:	80 milionów
Buddyści:	10 milionów
Afrykanie:	120 milionów
Łącznie:	270 milionów

Ofiary te określone zostały mianem *Łez Dżihadu*.

[14] B. Warner, *The Submission of Women and Slaves. Islamic duality*, Nashville 2007, str. 181.

Europa
Chrześcijaństwo
Azja
Buddyzm
Zaratusztrianizm
Hinduizm
Afryka
N
Chrześcijaństwo
Zaratusztrianizm
Buddyzm
Hinduizm
Przed dżihadem
Główne religie
rok 600 n.e.

Środkowa Azja
N
Europa
Turcja
Persja
Arabia
Indie
Afryka
Podboje dżihadu
Państwo islamskie
kalifów prawowiernych
rok 661 n.e.
- Podbite terytoria

PODPORZĄDKOWANIE I DUALIZM

ROZDZIAŁ 7

PODPORZĄDKOWANIE

W związku z tym, że szariat oparty jest na Koranie oraz *sunnie* Mahometa, zawiera te same fundamentalne zasady. Pierwszą zasadą islamu jest to, że cały świat musi uznać Allaha i postępować zgodnie z *sunną* Mahometa. Oznacza to, że muzułmanie muszą podporządkować się szariatowi. W każdej wzmiance o *kafirach* jest mowa o tym, że mają być ujarzmiani. Między muzułmanami a *kafirami* nie ma równości; politycznie stoją niżej niż muzułmanie.

Szariat domaga się, żeby nasze instytucje poddały się islamowi. Nasze szkoły muszą przyjąć narzucony program nauczania o islamie. Nasze media muszą pokazywać islam w dobrym świetle. Każda sfera naszej cywilizacji musi się dostosować do prawa szariatu. W codziennym życiu oznacza to, że jeśli islam nakłada obowiązek wprowadzenia modlitwy w szkole, musimy się temu podporządkować.

Dżihad żąda całkowitego podporządkowania, a jeśli *kafir* nie chce tego zrobić, wówczas można użyć siły. *Dhimmi* muszą w formalny sposób podporządkować się politycznemu islamowi.

DUALIZM

Kafir i *dżihad* to pojęcia szariatu. Zawiera on dwie wersje prawa – jedno dla muzułmanów, a drugie dla *kafirów*. Tak wygląda prawnie usankcjonowany dualizm. Islam stosuje podwójne standardy wobec każdego aspektu, który dotyczy *kafirów*. Oto fragment Koranu dotyczący tolerancji:

> **Koran 73:10** *Znoś cierpliwie to, co oni [kafirowie – przyp. aut.] mówią! Uciekaj od nich ucieczką piękną!*

Następnie od tolerancji przechodzimy do nietolerancji:

> **Koran 8:12** *Twój Pan objawił aniołom: „Oto Ja jestem z wami! Umocnijcie więc tych, którzy wierzą! Ja wrzucę strach w serca niewiernych. Bijcie ich więc po karkach! Bijcie ich po wszystkich palcach!”.*

Koran jest pełen tego rodzaju sprzeczności, które prowadzą do sposobu rozwiązywania problemów zwanego **abrogacją** (uchylenie/unieważnienie). Polega ona na tym, że znaczenie późniejszego wersetu jest nadrzędne w stosunku do wcześniejszego. Jednak oba wersety nadal są prawdziwe, bo Koran to wierne i precyzyjne słowa Allaha. W powyższym przykładzie pierwszy werset jest wcześniejszy, a co za tym idzie – słabszy, mniej ważny. To powszechnie obowiązująca zasada. Wcześniejszy oraz słabszy („dobry”) werset zatem jest unieważniany przez późniejszy i mocniejszy („zły”) werset.

„Prawda” wcześniejszych wersetów mekkańskich przejawia się w tym, że Koran mekkański jest cytowany przez muzułmanów i ich apologetów. Wprawdzie wersety te zostały uchylone, ale nadal uznaje się je za święte koraniczne prawdy. W praktyce oznacza to, że wcześniejszych wersetów używa się, gdy islam jest słaby, a późniejszych, gdy jest silny.

Odnosi się to również do życia Mahometa. Jego kariera miała dwa wyraźne etapy – wcześniejszy i późniejszy. W Mekce Mahomet był misjonarzem. W późniejszym okresie w Medynie jednak stał się bardzo silnym politykiem i wojownikiem. Wczesny Koran mekkański to zbiór porad Allaha, gdy islam jest słaby, a późniejszy Koran medyński radzi, co robić, gdy islam ma mocną pozycję. Im mocniejszy stawał się Mahomet, tym zacieklej też wojował z *kafirami*. W Koranie muzułmanin znajdzie zatem zasady dostosowane do aktualnej sytuacji.

W wyniku tego mamy „dwóch” Mahometów i „dwa” Korany, które są ze sobą sprzeczne. Wczesny pokojowy Koran z Mekki stoi w opozycji do późniejszego, politycznego i dżihadystycznego Koranu z Medyny. Jednak nadal zawiera prawdę i może być stosowany. Wcześniejsze wersety są cytowane przez zwolenników islamu.

W związku z tym, że działania Mahometa stanowią wzór zachowań, dają one podstawę dualistycznej islamskiej etyce. Dualizm ten zapewnia islamowi elastyczność i zdolność adaptacji.

DUALIZM ETYKI

W islamie nie ma „złotej zasady etyki" („Traktuj innych tak, jak sam chciałbyś być traktowany"). Samo występowanie słowa *kafir w* świętym tekście oznacza, że nie ma ona zastosowania, gdyż nikt nie chciałby być traktowany w taki sposób, w jaki Mahomet traktował *kafirów*: byli oni mordowani, torturowani, brani w niewolę, gwałceni, rabowani, oszukiwani, wyszydzani i wyśmiewani.

> **Al-Buchari 9.85.83** *Mahomet: „Muzułmanin jest bratem dla reszty muzułmanów. Nie powinien ich uciskać, ani pozwalać, by ich uciskano. Allah zadba o potrzeby tych, którzy zaspokajają potrzeby swoich braci".*

W islamie nie ma etyki wspólnej dla całej ludzkości, ma ona charakter dualistyczny. Istnieją dwa zbiory zasad: muzułmanin jest bratem dla muzułmanina, z drugiej strony zaś muzułmanin może traktować *kafira* jak brata lub jak wroga.

W islamie również mówienie nieprawdy nie zawsze uznawane jest za kłamstwo.

> **Al-Buchari 3.49.857** *Mahomet: „Człowiek, który przynosi ludziom pokój zmyślając lub mówiąc miłe rzeczy, choćby były nieprawdą, nie kłamie".*

Obietnica złożona przez muzułmanina nie musi być wiążąca.

> **Al-Buchari 8.78.618** *Abu Bakr wiernie dotrzymywał swoich obietnic, aż Allah ujawnił Mahometowi pokutę za ich złamanie. Potem zaś rzekł: „Jeśli złożę obietnicę, a później odkryję, że warto obiecać coś innego, postąpię właściwie i zmienię dane wcześniej słowo".*

Mahomet nieustannie powtarzał też muzułmanom, żeby oszukiwali *kafirów*, jeśli przyniesie to korzyść islamowi.

Al-Buchari 5.59.369 *Mahomet zapytał: „Kto zabije Ka'ba, wroga Allaha i Mahometa?".*

Bin Maslama wstał i rzekł: „O, Mahomecie! Czy byłbyś zadowolony, gdybym to ja go zabił?".

Mahomet odpowiedział: „Tak".

Wtedy Bin Maslama powiedział: „Daj mi pozwolenie, bym mógł go zwodzić kłamstwami, a wtedy mój spisek się powiedzie".

Mahomet odparł: „Możesz mu łżeć".

Al-Buchari 4.52.268 *Mahomet powiedział: „Dżihad to podstęp".*

W islamie istnieje pojęcie kłamstwa, które służy osiągnięciu określonego celu. To *takija*, czyli uświęcone kłamstwo. Jednak muzułmanin nie może okłamywać innego muzułmanina. Kłamstwo jest zakazane, chyba że nie ma innej możliwości, by wypełnić zadanie. Al Tabarani w al Awsat stwierdza: „Kłamstwa są grzechem, chyba że wypowiada się je dla dobra muzułmanina lub by uchronić go przed nieszczęściem"[15].

PRZYJACIELE

Dualistyczna islamska etyka zawiera również doktrynę dotyczącą przyjaźni. Koran w dwunastu wersetach stwierdza, że muzułmanin nie może przyjaźnić się z *kafirem*. Poniżej znajdują się dwa przykłady:

Koran 4:144 *O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za opiekunów niewiernych zamiast wiernych! Czy chcecie przygotować Bogu przeciwko wam samym dowód oczywisty?*

Koran 3:28 *Niech wierzący nie biorą sobie za przyjaciół niewiernych, z pominięciem wiernych! A kto tak uczyni, ten nie ma nic wspólnego z Bogiem, chyba że obawiacie się z ich strony jakiegoś niebezpieczeństwa. Bóg ostrzega was przed samym Sobą i do Boga zmierza wędrowanie.*

[15] Bat Ye'or, *The Dhimmi. Jews and Christians under Islam,* Cranbury 2003, str. 392.

NIEWOLNICTWO

Zgodnie z zasadą dualizmu, *kafira* można wziąć w niewolę, natomiast zabrania się brania w niewolę muzułmanina. Jeśli niewolnik przechodzi na islam, uwolnienie go wiąże się z pewną korzyścią. Nie ma natomiast korzyści z uwolnienia niewiernego.

> **Al-Buchari 3.46.693** *Mahomet powiedział: „Jeśli człowiek oswobodzi muzułmańskiego niewolnika, Allah uwolni go od ognia piekielnego tak samo, jak on uwolnił niewolnika". Bin Mardżana powiedział, że gdy przekazał to objawienie Alemu, człowiek ten uwolnił niewolnika, za którego Abdullah proponował mu tysiąc dinarów.*

AL WALAA WA AW BARAA – ŚWIĘTA MIŁOŚĆ I ŚWIĘTA NIENAWIŚĆ

Szariat naucza dualistycznej zasady etycznej „kochania tego, co Allah kocha i nienawidzenia tego, czego Allah nienawidzi" (patrz strona 31). Zalicza się do tego również niechęć wobec systemów politycznych *kafirów* i ich prawa konstytucyjnego oraz uwielbienie dla prawa szariatu. Zasada ta kryje się również za islamskimi żądaniami wprowadzenia szariatu w Ameryce. Bez względu na styl życia *kafira*, nie należy go naśladować, bo Allah nienawidzi wszystkiego, co jest z nimi związane.

DHIMMI

ROZDZIAŁ 8

ISLAMSCY UCZENI TWIERDZĄ: islam jest względem chrześcijaństwa i judaizmu braterską religią; pod islamskimi rządami, chrześcijanie i żydzi, którzy zostali *dhimmi (czyt. dimmi)*, są otoczeni opieką i ochroną.

Gdy Mahomet przeniósł się do Medyny, zgładził wszystkich żydów, którzy stanowili aż połowę jej mieszkańców. Potem skierował swoją uwagę w stronę bogatych żydów z Hajbaru. Przypuścił na nich niespodziewany atak i wymordował. Żydzi ci nie tylko utracili swoje bogactwa, ale także zostali zdegradowani, uzyskując podrzędny status polityczny (*dhimmi)*. W ten sposób podlegali prawu szariatu, tracąc całą władzę polityczną, ale dzięki temu nadal mogli pozostać żydami. Jako *dhimmi* musieli opłacać roczny podatek zwany *dżizją*, który wynosił połowę ich dochodów.

Zacytujmy fragment szariatu:

O11.0 KAFIROWIE JAKO PODDANI W PAŃSTWIE ISLAMSKIM

o11.1 Formalny pakt (dhimma) zawiera się z chrześcijanami i żydami, ale nie z mormonami[16]. Wtedy stają się oni dhimmi.

o11.3 Dhimmi muszą przestrzegać zasad islamu:
- płacić dżizję, czyli podatek pogłówny od dhimmi;
- jeśli dhimmi przestrzegają tych zasad, są chronieni przez państwo. Mogą więc praktykować swoją religię oraz utrzymywać własne sądy i prawa.

[16] Odniesienie do mormonów zostało dodane przy współczesnej rewizji pracy.

Poniżej znajduje się zgodny z prawem szariatu kompletny spis zasad dla *dhimmi*, zawarty w porozumieniu z chrześcijanami z 637 roku. Podobne zasady obowiązują żydów i wyznawców innych religii.

Pakt Umara[17]

W naszych miastach i na okolicznych obszarach nie wolno nam budować nowych klasztorów, kościołów, zakonów czy mnisich cel, ani też za dnia czy też w nocy nie jest nam dozwolone odbudowywać tych, które popadają w ruinę lub które są położone w muzułmańskich dzielnicach.

Nasze bramy będą szeroko otwarte dla wędrowców i podróżników. Zapewnimy trzydniowe mieszkanie i wyżywienie wszystkim muzułmanom, którzy do nas zawitają.

W naszych świątyniach i naszych siedzibach nie będziemy dawać schronienia szpiegom, ani ukrywać ich przed muzułmanami.

Nie będziemy publicznie manifestować naszej religii, ani też nikogo nawracać.

Nie będziemy odwodzić naszych pobratymców od nawrócenia się na islam, jeśli będą tego pragnąć.

Będziemy okazywać szacunek muzułmanom i będziemy im ustępować miejsca, jeśli będą chcieli usiąść.

Nie będziemy starali upodobnić się do muzułmanów, naśladując ich sposób ubierania się.

Nie będziemy jeździć w siodłach, nosić przypasanych mieczy czy też posiadać jakiejkolwiek innej broni lub nosić jej przy sobie.

Nie będziemy umieszczać arabskich inskrypcji na naszych pieczęciach.

Nie będziemy sprzedawać fermentowanych napojów (alkoholu).

Będziemy ścinać włosy z przedniej części naszych głów, zachowując krótki kosmyk włosów na znak poniżenia.

Będziemy zawsze ubierać się tak samo, gdziekolwiek jesteśmy, a wokół pasa nosić będziemy zunar (chrześcijanie i żydzi zmuszeni byli nosić specjalne ubrania).

Nie będziemy nosić na widoku naszych krzyży ani obnosić się z księgami na muzułmańskich drogach i targach. W naszych kościołach nie będziemy głośno używać kołatki. Nie będziemy podnosić głosu, gdy podążamy za naszymi zmarłymi. Nie będziemy brać niewolników przydzielonych muzułmanom.

Nie będziemy budować domów wyższych niż muzułmańskie.

Jeśli ktoś umyślnie zaatakuje muzułmanina, ochrona niniejszego paktu przestaje go obejmować.

[17] Tłumaczenie tekstu na podstawie wersji angielskiej.

Ponadto *dhimmi* nie mogli również zeznawać w szariackich sądach i, co za tym idzie, nie mieli prawa do odwoływania się w sporze z muzułmaninem. Nie mogli oni też krytykować Mahometa, ani opowiadać muzułmaninowi o chrześcijaństwie.

Prawo szariatu i status *dhimmi* stanowi wytłumaczenie tego, jak chrześcijańskie narody Turcji, Egiptu, północnej Afryki, Libanu, Syrii, Iraku czy Etiopii przeszły na islam. *Dżihad* zapewnił muzułmanom kontrolę polityczną i pozwolił wprowadzić szariat. W wyniku tego wszyscy chrześcijanie stawali się *dhimmi*. Setki lat podatku *dżizja* i podrzędny status społeczny sprawiały, że przechodzili oni na islam. W ten właśnie sposób prawo szariatu i status *dhimmi* zniszczyły chrześcijaństwo na ziemiach islamskich. Z tego powodu też zachodnia cywilizacja nie ma szans przetrwać pod rządami prawa szariatu.

NIEWOLNICTWO

ROZDZIAŁ 9

SZARIAT: aktualna wersja instrukcji dotyczących szariatu, czyli „Reliance of the Traveller", zawiera pozostałości rozbudowanej islamskiej doktryny na temat niewolnictwa. Rozdział k32.0, zatytułowany „Wyzwolenie niewolnika", pozostaje jednak bez tłumaczenia. Zamiast tego mamy notę edytorską, w której widnieją przeprosiny za niewolnictwo i zapewnienie, że islam jak najszybciej ukróci ten proceder. Stwierdzenie to jednak wydaje się stanowić klasyczny przykład zastosowania *takija*, czyli uświęconego kłamstwa. Islam jest bowiem chyba największym ze wszystkich ideologii źródłem niewolnictwa. Został zbudowany na niewolnictwie[18].

MAHOMET I NIEWOLNICTWO

W islamie określenie niewolnik ma pozytywny wydźwięk. Mahomet określał siebie i muzułmanów mianem niewolników Allaha. Druga osoba nawrócona przez Mahometa również była niewolnikiem. Mahomet był też osobiście zaangażowany w każdy aspekt niewolnictwa. Kazał mordować niewiernych mężczyzn, po to żeby ich kobiety i dzieci mogły trafić do niewoli[19]. Wymieniał niewolników za podarunki[20]. Sam posiadał wielu niewolników, z których wielu było czarnoskórych[21]. Przekazywał niewolnice w celach seksualnych swoim towarzyszom, którzy byli dowódcami jego oddziałów[22]. Przyglądał się biciu niewolników[23]. Po dokonanym podboju, korzystał z przyjemności przymusowego seksu z niewolnicami[24]. Brał ludzi do niewoli i sprzedawał ich, zbierając w ten

---

18 B. Warner, *op. cit*.
19 A. Guillaume, *op. cit*., str. 466.
20 *Ibid.,* str. 499.
21 *Ibid.,* str. 516.
22 *Ibid.,* str. 593.
23 *Ibid.,* str. 295.
24 *Ibid.,* str. 496.

sposób środki na *dżihad*[25]. Jedną z jego ulubionych nałożnic była niewolnica, która urodziła mu syna[26]. Otrzymywał również niewolników w podarunku od innych władców[27]. Kazalnica, z której wygłaszał kazania, była wykonana przez niewolnika[28]. Jedzenie przygotowywali mu też niewolnicy[29]. Taki sam status miał też jego lekarz[30] oraz krawiec[31]. Głosił, że modlitwy niewolnika, który uciekł swojemu panu, nie zostaną wysłuchane[32]. Zezwalał też właścicielowi na uprawianie seksu z niewolnicami[33].

ISLAM I NIEWOLNICTWO

Islam brał do niewoli Afrykanów, Europejczyków (ponad milion), Hindusów, buddystów, a także wszystkich tych, którzy stanęli na drodze *dżihadu*. Islam wziął w niewolę więcej ludzi niż jakakolwiek inna religia. Muzułmanie nie przyznają się i nie przepraszają za swoją historię zniewalania ludzi wszelkich ras i wyznań.

Nieszczególnie znany jest również fakt, że w Mekce białe niewolnice osiągały najwyższe ceny. *Sunna* mówi o tym, że ulubioną niewolnicą seksualną Mahometa była biała chrześcijanka.

W Afryce islam nadal kultywuje niewolnictwo. Proceder ten można spotkać w Arabii Saudyjskiej, Mauretanii, Sudanie i na innych islamskich obszarach sąsiadujących z ziemiami *kafirów*.

Historycznie rzecz biorąc, niewolnictwu położyły kres dopiero polityczne działania chrześcijan[34].

---

[25] *Ibid.,* str. 466.
[26] W. Muir, *The Life of Mohammad from Original Sources,* New York 1975, str. 425.
[27] *Ibid.*
[28] Al-Buchari 1.8.440.
[29] Al-Buchari 3.34.295.
[30] Al-Buchari 3.36.481.
[31] Al-Buchari 7,65,344.
[32] Muslim 1,131.
[33] Muslim 8,3383.
[34] B. Lewis, *Race and Slavery in the Middle East. An Historical Enquiry*, Oxford 1990, str. 79.

SWOBODA MYŚLI

ROZDZIAŁ 10

PRZEKONANIE: islam to religia tolerancji.

SZARIAT: apostazja oznacza odejście od islamu; dla muzułmanina odejście od islamu jest zbrodnią karaną śmiercią.

O8.0 APOSTAZJA W ISLAMIE

> **o8.1** Gdy osoba, która osiągnęła pełnoletność i jest w pełni władz umysłowych, dobrowolnie występuje z islamu, zasługuje na śmierć.

Możliwość zabicia apostaty, który występuje z islamu, została wprowadzona w *hadisach*, a pojawia się we wczesnej historii islamu tuż po śmierci Mahometa. Wtedy to całe plemiona chciały porzucić islam. Pierwsze wojny, które pochłonęły tysiące ofiar, islamiści toczyli właśnie przeciwko apostatom.

> **Al-Buchari 2.23.483** *Po śmierci Mahometa, kalifem został Abu Bakr. Wypowiedział on wojnę grupie Arabów, którzy powrócili do pogaństwa.*

> **Al-Buchari 9.83.17** *Mahomet: „Muzułmanin, który wyznał, że nie ma boga prócz Allaha, a ja jestem jego prorokiem, nie może zostać zabity, za wyjątkiem trzech przypadków: kary za morderstwo, cudzołóstwo i apostazję".*

Dla apostaty żadna kara nie jest zbyt wysoka.

> **Al-Buchari 8.82.797** *Pewni ludzie przybyli do Medyny i zostali muzułmanami. Gdy zachorowali, Mahomet wysłał ich do miejsca, gdzie trzymano wielbłądy, a następnie nakazał im pić ich mocz i mleko, aby wydobrzeli. Posłuchali jego zaleceń, ale gdy wyzdrowieli, zabili pasterza, który strzegł stada, a następnie ukradli stado.*
>
> *Nad ranem Mahomet usłyszał o tych wydarzeniach i nakazał pojmać tych ludzi. Jeszcze przed południem złapano ich i doprowadzono przed oblicze Mahometa. Rozkazał on, aby odcięto im ręce i stopy, a oczy wyłupiono gorącym żelazem.*
>
> *Następnie rzucono ich na ostre skały, a ich błagania o wodę ignorowano, w związku z czym zmarli z pragnienia.*
>
> *Abu rzekł: „Ludzie ci byli złodziejami i mordercami, którzy porzucili islam i przeszli na pogaństwo, atakując w ten sposób Allaha i Mahometa".*

Apostatę należy więc zabić.

> **Al-Buchari 9.89.271** *Pewien żyd przeszedł na islam, lecz później wrócił do swej wiary. Muadh zobaczył tego człowieka z Abu Musą i powiedział: „Co ten człowiek uczynił?".*
>
> *Abu Musa odparł: „On przeszedł na islam, a następnie powrócił do judaizmu".*
>
> *Muadh rzekł na to: „Werdyktem Allaha i Mahometa człowieka tego należy ukarać śmiercią, a ja nie spocznę, dopóki go nie zabijecie".*

Idea wolności wyznania i poglądów jest w islamie niemożliwa. Kluczową ideą jest bowiem podporządkowanie, a idealny obywatel jest niewolnikiem Allaha. Wszelkie myśli muszą podlegać zatem Koranowi i *sunnie*, czyli prawu szariatu.

SZTUKA

Nie ma ograniczeń, jeśli chodzi o zakres i szczegółowość zastosowania prawa szariatu. Wszelkie formy ekspresji publicznej oraz sztuki muszą się podporządkować jego zakazom.

R40.0 MUZYKA, ŚPIEW I TANIEC – INSTRUMENTY MUZYCZNE

r40.1 Instrumenty muzyczne, których należy się wystrzegać.
- flety, instrumenty strunowe i im pokrewne są potępiane.
- ci, którzy słuchają pieśni, w Dniu Sądu będą mieli uszy zalane ołowiem.
- pieśni są źródłem hipokryzji.

r40.2 Granie lub słuchanie instrumentów muzycznych takich jak mandolina, lutnia, cymbały czy flet, jest niezgodne z prawem. Zezwala się na granie na tamburynie na ślubach, ceremoniach obrzezania lub przy innych okazjach, nawet jeśli mają dzwonki po bokach. Zabronione jest granie na bębnie.

W50.0 ZAKAZ PRZEDSTAWIANIA MATERII OŻYWIONEJ

w50.1 Należy pamiętać, że malowanie obrazów jest surowo zabronione.

Al-Buchari 7.72.843 *Pewnego dnia Mahomet posmutniał, bo zapowiedziana wizyta Gabriela opóźniała się. Gdy w końcu przybył Gabriel, Mahomet poskarżył się na to spóźnienie. Gabriel rzekł mu wtedy: „Aniołowie nie wejdą do domu, w którym znajduje się pies lub obraz".*

NAŚLADOWANIE AKTU TWÓRCZEGO ALLAHA

w50.2 Obrazy naśladują akt twórczy Allaha.

Al-Buchari 4.54.447 *Pewnego razu, ja [Aisza] uszyłam dla Mahometa wypchaną poduszkę i udekorowałam ją wizerunkami zwierząt. Pewnego dnia, gdy Mahomet z grupą towarzyszy powrócił do domu, zauważyłam na jego twarzy irytację. Zapytałam go wtedy: „Co się stało?". Na to on zapytał: „Co tu robi ta poduszka?". Odparłam: „Zrobiłam ją dla ciebie, żebyś mógł się na niej położyć".*

Wtedy on rzekł: „Czyż nie wiesz, że anioły nie przekroczą progu domu, w którym znajdują się obrazy, a osoba, która je maluje, zostanie ukarana w Dniu Sądu, aż nie odda życia za to, co zrobiła?".

P44.0 MALOWANIE OBRAZÓW

p44.1 Ci, którzy malują obrazy, spłoną w piekle.

Al-Buchari 8.73.130 *Pewnego razu w moim [Aiszy] domu znajdowała się zasłona z wizerunkami zwierząt. Gdy Mahomet ją zobaczył, na jego twarz pojawił się gniew. Podarł ją na strzępy, a potem rzekł: „Ludzie, którzy malują takie obrazy, w Dniu Sądu zaznają w piekle najokrutniejszej kary".*

LITERATURA

Literatura musi spełniać wymagania szariatu. Ci, którzy obrażają w ten sposób islam, mogą zostać zabici, ponieważ Mahomet wielokrotnie za swojego życia kazał zabijać artystów. Salman Rushdie wciąż żyje w cieniu gróźb śmierci za napisanie powieści pt. „Szatańskie wersety". Po tym, jak w Danii opublikowano karykatury Mahometa, na całym świecie wybuchły protesty. Doszło nawet do kilku morderstw. Artysta Theo van Gogh oraz polityk i socjolog Pim Fortuyn, zostali zamordowani w Europie za „bluźnierstwo" przeciwko islamowi.

Mahomet wielokrotnie mordował artystów i intelektualistów. Postąpił tak z poetą Kaba, który był autorem poematów krytykujących islam. Jego historia daje jednocześnie przykład zastosowania uświęconego kłamstwa.

Al-Buchari 5.59.369 *Apostoł Allaha powiedział: „Kto zechce zabić Kaba, który uraził Allaha i Jego Apostoła?".*

Wtedy Maslama wstał i powiedział: „O, Apostole Allaha! Czy chciałbyś, żebym ja to zrobił?".

Prorok odparł: „Tak".

Maslama rzekł: „Pozwól mi zatem skłamać, aby zwieść Kaba".

Prorok odrzekł: „Możesz to zrobić".

Wtedy Maslama udał się do Kaba i powiedział: „Mahomet domaga się od nas pieniędzy, więc muszę je pożyczyć".

Kab odpowiedział: „Na Allaha, będziesz miał go dość!"

Maslama stwierdził: „Teraz, gdy za nim podążamy, nie chcemy go opusz-czać. Chcemy, abyś pożyczył nam tyle jedzenia, ile zdoła unieść jeden wielbłąd".

Kab powiedział: „Dobrze, pożyczę ci jadło, ale daj mi coś w zastaw".

Dali mu w zastaw swoją broń i obiecali wieczorem wrócić. Maslama wrócił w asyście dwóch ludzi, do których powiedział: „Gdy pojawi się Kab, dotknę jego włosów i powącham ich, a gdy zobaczycie, że trzymam jego głowę, zabijcie go".

Kab przyszedł do nich pięknie odziany i pachnący perfumami.

Maslama rzekł wtedy: „Nigdy nie czułem równie pięknego zapachu. Mogę powąchać twoją głowę?".

Kab zgodził się.

Gdy Maslama chwycił go mocno, zwrócił się do swojego towarzysza: „Bierz go!".

Gdy go zabili, udali się do Proroka, aby mu o tym powiedzieć. Po Kabie Bin Al-Ashrafie zabito też Abu Rafiego.

Ishak 819 *Mahomet kazał swoim dowódcom zabijać tylko tych, którzy stawiają opór; mieli zostawić w spokoju wszystkich poza tymi, którzy wypowiadają się przeciwko Mahometowi. Następnie wydał wyrok śmierci na wszystkich mieszkańców Mekki, którzy nie chcieli przejść na islam. Na liście skazanych znaleźli się:*

- jeden z sekretarzy Mahometa. Powiedział on, że Mahomet czasem pozwala mu poprawiać jego mowy, gdy ten spisuje jego koraniczne objawienia. Fakt ten spowodował, że sekretarz utracił wiarę.

- dwie dziewczyny, które śpiewały satyryczne piosenki o Mahomecie;

- muzułmański poborca podatkowy, który odszedł od islamu;

- człowiek, który obraził Mahometa;

- wszyscy artyści i politycy, którzy mu się sprzeciwili.

FINANSE SZARIATU

ROZDZIAŁ 11

ISLAMSCY UCZENI TWIERDZĄ: finanse szariatu są święte, wszyscy pobożni i moralni ludzie zatem powinni inwestować w narzędzia finansowe szariatu. Pieniądze nie mogą być inwestowane w alkohol, tytoń, hazard, wieprzowinę, sztukę, ani żadne inne nieczyste interesy.

Obecnie istnieje coraz większe zapotrzebowanie muzułmanów na posiadanie własnego systemu finansowego i produktów finansowych zgodnych z prawem szariatu. System ten obchodzi płacenie odsetek, które w islamie jest nielegalne. Okazuje się jednak, że finanse szariatu pobierają wyższe opłaty za korzystanie z pieniędzy, ale nie nazywają tego odsetkami, lecz kosztami *leasingu*.

SZARIAT: część pieniędzy szariatu musi być odprowadzana na *zakat*, czyli islamski fundusz charytatywny. *Zakat* należy wykorzystywać w następujący sposób:

> **Koran 9:60** *Jałmużny [zakat – przyp. aut.] są tylko dla ubogich i biedaków, tych, którzy przy nich pracują, i dla tych, których serca zostały pozyskane, i na wykup niewolników, i dla dłużników, i dla drogi Boga [dżihad – przyp. aut.], i dla podróżnego. To jest obowiązek nałożony przez Boga! Bóg jest wszechwiedzący, mądry!*

Szariat poświęca pojęciu *zakat* kilka stron. Należy przeznaczać go na:

- biednych i potrzebujących muzułmanów, ale nie *kafirów*;
- tych, którzy pobierają *zakat*;
- tych, którzy niedawno przeszli na islam (żeby wzmocnić ich w wierze);
- aby wykupić więźniów i niewolników;
- na walkę w imię Allaha, czyli *dżihad*;
- dla podróżnych.

WOJOWNICY ALLAHA

> **h8.17** Walka w imię Allaha polega na tym, że ludzie angażują się w wojnę islamską, ale nie należą do regularnej armii, ani nie otrzymują żołdu. Takim dżihadystom należy płacić za broń, ubrania, posiłki, podróże, a także inne wydatki. Należy również utrzymywać ich rodziny.

> **h8.24** Zabrania się przekazywać zakat kafirowi.

Gdy uczestniczymy w finansowaniu szariatu, wspieramy:

- datki tylko dla muzułmanów, nieprzekazywane *kafirom*;
- proces wspierania muzułmańskich konwertytów;
- muzułmańskich biurokratów;
- Al-Kaidę i innych dżihadystów. Zaliczają się do tego darowizny na rzecz rodzin „zamachowców samobójców", czy też innych dżihadystów, którzy zostali zabici.

Przekazywanie *zakatu* na *dżihad* nie jest tylko teorią. Widzieliśmy, jak to działa w praktyce w przypadku *Holy Land Foundation* i innych islamskich organizacji charytatywnych. W 2007 roku w Dallas w Teksasie, FBI postawiła w stan oskarżenia tę fundację za finansowanie *dżihadu* (terroryzm)[35].

Gdy uczestniczymy w finansowaniu szariatu lub innego aspektu tego system prawnego, jesteśmy moralnie odpowiedzialni za:

- wykorzystywanie i uciskanie kobiet;
- zabijanie apostatów;
- zabójstwa artystów i pisarzy;
- etyczną zbrodnię wciąż utrzymywanego niewolnictwa;
- obywatelstwo trzeciej kategorii politycznej dla *kafirów*;
- zamordowanie 270 milionów ludzi (*Łzy Dżihadu*).

---

[35]www.clarionproject.org/news/holy-land-foundation-terror-financing-trial-documents

UŁATWIENIE I KONIECZNOŚĆ

Szariat zawiera dwie zasady, które można nazwać „ułatwieniem” i „koniecznością” (patrz strona 66). Zasadniczo oznacza to, że jeśli muzułmanin żyje wśród *kafirów*, może robić interesy zgodnie z ich zasadami.

W43.0 RADZENIE SOBIE Z ODSETKAMI NA TERYTORIUM WROGA

> **w43.1** Muzułmanie mogą płacić odsetki, jeśli mieszkają w dar al harb[36], na terenie wojny (wśród kafirów), czyli na terytorium, na którym nie obowiązuje szariat.

Z tego względu, w zgodzie z szariatem, muzułmanie mają pozwolenie płacić i otrzymywać odsetki w Ameryce. Dlaczego zatem zależy im na finansach zgodnych z szariatem? Wydaje się, że chodzi tu o zasadę podporządkowania. *Kafirowie* muszą się podporządkować szariatowi we wszystkich sferach życia, w tym również w dziedzinie bankowości. Ponadto zasada „świętej miłości” i „świętej nienawiści” (strony 31 i 49) oznacza, że system finansowy *kafirów* musi zostać zniszczony. Warto zwrócić bowiem uwagę, że według szariatu Ameryka oraz kraje europejskie to „terytorium wroga”.

---

36 Czyli w „domu wojny”.

ŻĄDANIA

ROZDZIAŁ 12

MUZUŁMAŃSCY PRZYWÓDCY ŻĄDAJĄ: abyśmy mogli praktykować naszą religię, musicie zapewnić nam czas oraz wydzielone miejsca na modlitwę w szkołach oraz w miejscach pracy, a także specjalne jedzenie (*halal*), dni wolne od pracy w czasie muzułmańskich świąt, zezwolenie noszenia *hidżabu* w pracy i w szkole oraz zezwolenie na używanie pełnych burek w trakcie zajęć sportowych. *Kafirom* nie wolno krytykować żadnego części islamu, w tym poligamii, *dżihadu* czy bicia żon. *Kafirowie* muszą zapewnić również wsparcie socjalne naszym licznym żonom, a także zagwarantować specjalnego rodzaju opiekę muzułmańskim kobietom w szpitalach, z uszanowaniem szariatu.

SZARIAT:

Szariat w pełni opisuje proces i strategię imigracji do krajów *kafirów*, a także metody islamizacji społeczeństwa. Jeśli interesuje nas przyszłość islamu w Ameryce lub w Europie, warto przeczytać *sirę* (biografię Mahometa) sprzed tysiąca czterystu lat.

Gdy muzułmanie przybywają w nowe miejsce, akceptują swój nowy dom. Na początku głoszą, że islam jest bratnią religią chrześcijaństwa i judaizmu. Na potrzeby mediów oraz społeczności niewiernych prowadzą politykę dialogu oraz „budowania mostów”. Twierdzą również, że zachodnia cywilizacja rozwinęła się dzięki złotemu wiekowi islamu.

Gdy przekonania te zostają zaakceptowane, pojawia się żądanie zmian w kraju *kafirów*. Ci, którzy wyrażają opór, nazywani są bigotami, islamofobami i rasistami, chociaż nikt nie tłumaczy, co zagadnienie rasy miałoby mieć wspólnego z opieraniem się politycznemu islamowi.

PRZYWÓDCY KAFIRÓW

Przywódcy *kafirów* najczęściej nie wiedzą nic o islamie i prawie szariatu. Wszyscy spotykają „miłych" muzułmanów, więc uważają, że islam jest dobry, a tylko ekstremiści są źródłem problemów.

Przywódcy *kafirów* nie mają też często pojęcia o dualistycznej etyce, czy politycznym podporządkowaniu. Ich podstawową motywacją jest bycie miłym i odgrywanie roli tolerancyjnego gospodarza względem nowych gości. Ponadto starają się unikać słów i czynów, które mogłyby przysporzyć im opinii fanatyków. Plan działania przywódców *kafirów* opiera się często na założeniu, że jeśli będziemy mili, muzułmanie dostrzegą naszą dobroć i zaczną reformować islam. Jednak jeśli ich celem jest wprowadzenie prawa szariatu, a proces ten funkcjonuje bez zarzutu od tysiąca czterystu lat, to dlaczego reformować coś, co spełnia swoje zadanie? Szariatu nie można bowiem zreformować – to prawo Allaha, które jest doskonałe, uniwersalne i kompletne.

ŚWIĘTA MIŁOŚĆ I ŚWIĘTA NIENAWIŚĆ

Emocjonalną motywacją stojącą za islamskimi żądaniami jest „święta nienawiść" (*al Walaa wa al Baraa*; strona 31 i 49). Allah nienawidzi *kafirów*, a także ich kultury i polityki, dlatego każdy, kto kocha Allaha musi nienawidzić to, czego on nienawidzi, czyli żywić niechęć do naszych praw i konstytucji. Dlatego właśnie islam musi nieustannie domagać się, aby *kafirowie* podporządkowali się szariatowi.

PIERWSZA POPRAWKA DO KONSTYTUCJI USA

Islam to religia, a Pierwsza Poprawka do Konstytucji Stanów Zjednoczonych gwarantuje wolność wyzwania[37]. Odrzucenie któregokolwiek z islamskich żądań religijnych jest niekonstytucyjne, musimy zatem spełniać wszystkie ich wymagania, dopóki stoi za nimi religia.

---

[37] Por. art. 53 Konstytucji RP z 1997 r.

ŻĄDANIA

Jedna każde islamskie żądanie „religijne" zawiera również element polityczny. Oto specjalny podarunek , który Mahomet otrzymał od Allaha:

> **Al-Buchari 1.7.331** *Mahomet: Dostałem pięć podarunków, których nikt przede mną nie dostał:*
>
> *1. Allah sprawił, że zwyciężam budząc grozę, bo moi przeciwnicy truchleją przed Nim będąc miesiąc drogi stąd.*
>
> *2. Ziemia została stworzona dla mnie i moich wyznawców. To miejsce do modlitwy i odprawiania rytuałów; dlatego każdy z moich wyznawców może się modlić, kiedy nadchodzi ku temu właściwa pora.*
>
> *3. Mam pełne prawo do zdobyczy wojennych, choć nikt przede mną nie miał takich uprawnień.*
>
> *4. Dostałem prawo wstawiennictwa w Dniu Zmartwychwstania.*
>
> *5. Każdy Prorok był wysyłany do własnego narodu, lecz tylko ja zostałem wysłany do całej ludzkości.*

Rola islamskiej modlitwy ma charakter żądania politycznego, tak samo jak wezwanie do *dżihadu* i postulaty o wprowadzenie prawa szariatu. Islam domaga się, żeby państwo zaspokajało jego potrzeby. W rzeczywistości jest to żądanie politycznego podporządkowania rządów *kafirów*.

W tym celu *kafirowie* muszą nauczyć się odróżniać religię od polityki. Atak *dżihadu* na *World Trade Center* był aktem politycznym o religijnej motywacji. Niewinne ofiary ataku, które – by uniknąć spalenia żywcem – skakały z okien, wcale nie brały udziału w ceremonii religijnej.

Gdy muzułmanie zamykają ulicę, żeby przeprowadzić modlitwę, to modlitwa jest aktem religijnym, ale zajmowanie ulicy to już działanie czysto polityczne.

Wszelkie wymagania dyktowane przez prawo szariatu, w tym wnioski o wprowadzenie islamskiej modlitwy do szkół, wzywają nas do podjęcia działań politycznych: są wystosowane do kuratorium, wymagają opłacania spotkań z podatków itd. Sama modlitwa w istocie może być aktem religijnym, ale towarzyszy jej również żądanie podjęcia działań politycznych i wsparcia ze strony kraju.

Islamska modlitwa ma zatem religijną motywację z politycznym skutkiem. To żądanie podporządkowania polityki w stosunku do ideologii, która jest fundamentalnie sprzeczna z amerykańskim lub

europejskim prawem, kulturą i tradycją. W związku z powyższym, na wszelkie polityczne roszczenia islamu powinniśmy odpowiadać na drodze politycznej.

UŁATWIENIE I KONIECZNOŚĆ W PRAKTYCE

Kafirowie nie zawsze muszą jednak dostosowywać się do wymagań islamu. Szariat bowiem zawiera dwie zasady (wskazówki) na wypadek sytuacji, gdy muzułmanie nie mogą praktykować czystej formy islamu pod rządami szariatu. Stan taki określa się mianem *tayseer*, czyli „zmniejszanie brzemienia", bądź też „ułatwienie".

> **Koran 4:28** *Bóg chce wam przynieść ulgę, bo człowiek został stworzony słabym.*

W trudnych warunkach, gdy prawo szariatu nie obowiązuje, muzułmanie mają ułatwione zadanie. Muszą się na przykład modlić i unikać wieprzowiny, ale w niesprzyjających okolicznościach wymogi te nie muszą być przez nich przestrzegane. W ten sposób dochodzimy do koncepcji zwanej *darura*, czyli konieczność. Gdy zaistnieje taka potrzeba, to co zabronione staje się dozwolone. Gdy muzułmanin jest głodny, a nie ma pożywienia *halal* (zgodnego z szariatem), może zjeść cokolwiek. Jeśli muzułmanin znajduje się w miejscu, gdzie nie może się modlić, może to zrobić później. Jeśli nie wprowadzono prawa szariatu, muzułmanin może mieć kontakt z wieprzowiną bez żadnych konsekwencji.

Poniżej znajduje się przykład zasady *darura*:

> **f15.17** Łączenie modlitw (nadrobienie pominiętej modlitwy) jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy dotyczy:
>
> [...]
>
> (5) Osoby, która obawia się utracić środki do życia.

Innymi słowy, jeśli muzułmanin nie może się modlić w pracy, czy też w szkole, może to zrobić później. Islamskie żądania są zatem raczej „zachciankami", niż domaganiem się tego, co konieczne. Jeśli ich roszczenia bowiem nie są spełnione, ich religia na tym nie cierpi.

ŻĄDANIA

Kolejny przykład *darury* dotyczy wykupu ubezpieczenia. W szariacie jest ono zakazane, ale kiedy prawo *kafirów* wymaga ubezpieczenia samochodu, to muzułmanom wolno je kupić.

Zakazanie prawa szariatu nie jest zatem wymierzone w żadne potrzeby muzułmanów. Ograniczenie dotyczy bowiem islamu politycznego, nie zaś jego wymiaru religijnego. Gdy nie zgadzamy się na wprowadzenie zgodnej z szariatem modlitwy w szkołach, nie ograniczamy niczyich swobód wyznania, tylko chronimy naszych obywateli przed politycznymi żądaniami islamu. Jeśli muzułmanin nie może się modlić o wyznaczonej godzinie, może to zrobić później, nie wiąże się to bowiem z żadnymi konsekwencjami. Mahomet przekładał modlitwę, więc może to również zrobić każdy muzułmanin.

Jeśli wprowadzimy islamską modlitwę do szkół, jakie warunki należy zapewnić? Składa się na to bowiem wiele elementów: przygotowanie do modlitwy, specjalne pomieszczenie, rytualne obmycie ciała, a czasami też, kiedy odmawia się inne modlitwy, znaczną ilość czasu. W ramach wzorcowego modelu islamskiej modlitwy pomieszczenie przeznaczone do muzułmańskiej modlitwy należy wykorzystywać tylko w tym celu, a oprócz tego należy jeszcze zainstalować specjalne ujęcie wody, umożliwiające rytualne obmycie stóp. Jednak co ma robić nauczyciel, gdy uczniowie udają się na modlitwę? Jeśli pytania o tę część lekcji pojawią się później na sprawdzianie, czy stanowi to dyskryminację islamu? Dlaczego państwo ma płacić za utrzymywanie pomieszczenia i obmywanie stóp? Modlitwa nie jest również kwestią czysto prywatną. Organizacje islamskie będą musiały przyjść do szkoły, żeby „wyjaśnić" uczniom kwestie dotyczące islamu.

Gdy islamska modlitwa pojawi się w szkołach, co stoi na przeszkodzie, by kuchnia szkolnej stołówki nie została dostosowana do wymogów *halal*? Dlaczego niewierni uczniowie mają jeść w okresie *ramadanu*, czyli muzułmańskiego postu? Skoro post osłabia ciało i umysł, czy muzułmanie powinni w tym czasie pisać klasówki? Czy muzułmańskie zawodniczki sportowe powinny nosić stroje zgodne z szariatem (*burka* lub *hidżab*), zamiast stroju szkolnej drużyny? Warto podkreślić, że nie jest to wymyślony scenariusz. Proces podporządkowywania się tym zasadom zachodzi obecnie w Wielkiej Brytanii.

Jako następne pojawiają się żądania respektowania prawa rodzinnego opartego na szariacie. Idąc jeszcze dalej, muzułmanie domagają się uznania ich za „mniejszość", której przysługuje specjalne traktowanie w trakcie rozmów o pracę, w miejscu pracy i w zakresie praw społecznych. Potem ustanawiane są sądy wydające wyroki zgodne z szariatem. Opisana sytuacja to zaledwie wierzchołek góry lodowej, ponieważ prawo to dąży do całkowitego podporządkowania całego narodu i zniesienia konstytucji.

ARTYKUŁ VI KONSTYTUCJI USA

Artykuł VI Konstytucji Stanów Zjednoczonych mówi o tym, że stanowi ona najwyższe prawo w kraju i nie może zostać podporządkowana innemu systemowi prawa[38]. Podstawą szariatu jest natomiast stwierdzenie, że to on stanowi najwyższe prawo na świecie, a wszystkie inne systemy muszą się mu podporządkować. Istnieje zatem poważne sprzeczność, która być może uchodzi naszej uwadze. Mianowicie fakt, że prawo szariatu może zostać wprowadzone w danym kraju w ramach swobody wyznania.

Religia islamska od zawsze zawierała element polityczny, który musi zostać przyjęty. Przeciwnym przykładem mogą być buddyści, których przybyło do Ameryki tyle samo, co muzułmanów. Czy potrafilibyśmy wymienić choćby jedno roszczenie polityczne, które wystosowali oni względem szkoły, czy w jakimkolwiek innym zakresie? Czy znamy jakieś przypadki, w których buddyści wysuwali żądania względem szkół, pracodawców, stróżów prawa lub szpitali? Czy oczekiwali kiedykolwiek, że będziemy uczyć się o buddyzmie i przyjmować ich praktyki? Nie, ponieważ buddyzm jest ideologią światopoglądową, a nie polityczno-religijną. Religia islamu domaga się od nas natomiast przyjęcia rozwiązań politycznych, ponieważ islam, poza tym, że jest religią, jest też ideologią polityczną.

Atak szariatu na Artykuł VI nie jest bezpośredni, lecz w pewien sposób zawoalowany. Weźmy dla przykładu swobodę wypowiedzi i wolność prasy. Gdy w Danii opublikowano karykatury Mahometa, nie przedrukowała ich żadna popularna gazeta w Stanach Zjednoczonych,

---

38 Temu zapisowi amerykańskiej ustawy zasadniczej odpowiada art. 8 Konstytucji RP z 1997 r.

ponieważ muzułmanie stwierdzili, że rysunki te są bluźniercze i obrażają islam. W wyniku tego postąpiliśmy zgodnie z prawem szariatu i nie opublikowaliśmy ich. Który z polityków natomiast zaprotestował przeciwko wprowadzeniu prawa szariatu i osłabieniu naszej Konstytucji przez podporządkowanie jej temu systemowi?

Nazywanie wszystkich krytyków islamu fanatykami i islamofobami stanowi wyraźne naruszenie wolności słowa. Obecnie Artykuł VI torpedowany jest więc przez Pierwszą Poprawkę do Konstytucji. Islamska doktryna polityczna zostaje uprawomocniona zatem pod przykrywką religii. Z punktu widzenia Konstytucji szariat należy odrzucić w całości.

POSŁOWIE

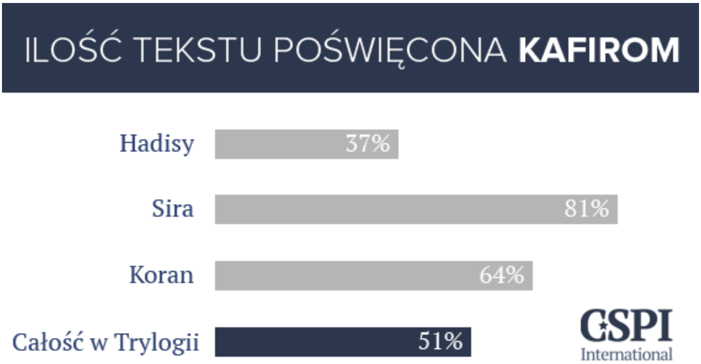
Dziękujemy, że kupiłeś i przeczytałeś tę książkę. Dzięki temu wspierasz działalność i cele CSPI International.

CSPI INTERNATIONAL

Center for the Study of Political Islam (Centrum Studiów nad Politycznym Islamem - CSPI) jest apolitycznym i areligijnym międzynarodowym ruchem *non-profit* z siedzibą w Czechach. CSPI stawia sobie za cel edukację społeczeństwa w dziedzinie politycznego islamu.

Islam jest ideologią, a zarazem też cywilizacją posiadającą swoją kulturę, religię oraz system polityczny i prawny. To właśnie ów polityczny system jest przedmiotem zainteresowania CSPI International, ponieważ określa on rolę niemuzułmanów, nazywanych *kafirami*. Stosunek islamu wobec nich jest wyrażony w Trylogii trzech świętych dla islamu tekstów (Koran, *sira* – biografia Mahometa oraz *hadisy* – zwyczaje Mahometa). Kiedy zastosuje się proste metody statystyczne do analizy tych fundamentalnych źródeł islamu, wiele spośród prezentowanych w nich idei staje się jasne, jak na przykład, polityczna natura islamu.

CSPI International jest zainteresowana wyłącznie ideologią politycznego islamu, nie zaś religią jego zwolenników. W ten sposób staramy się unikać dyskusji emocjonalnych, choć niekiedy pojawiają się takie reakcje. Wartości naszej organizacji to przede wszystkim racjonalny sposób rozumowania oraz otwarta debata na temat idei politycznych. W ten sposób dajemy Czytelnikom nowe narzędzia, aby poradzili sobie z politycznym islamem.

WESPRZYJ NAS

Jeżeli podoba Ci się nasza praca i podobnie jak my uważasz, że dzielenie się informacjami na temat politycznego islamu ma duże znaczenie, istnieje kilka sposobów, jak możesz nam pomóc.

Przede wszystkim, możesz podzielić się tą informacją z rodziną, przyjaciółmi, kolegami w szkole i współpracownikami.

Jeżeli uważasz, że nasza praca ma sens, możesz nas też wesprzeć finansowo i/lub poświęcić swój czas.

Jeśli chciałbyś wesprzeć nas finansowo, możesz dokonać tego za pomocą jednorazowej płatności lub regularnych wpłat. W obu przypadkach pomożesz nam w rozwoju naszej działalności i umożliwisz opłacenie czasu ludzi, którzy w przeciwnym razie nie byliby w stanie pracować dla CSPI International.

Jeśli chciałbyś poświęcić nam swój czas, nie musisz stawać się członkiem CSPI International. Możesz być źródłem informacji na temat politycznego islamu lub służyć za przykład osoby, która przejrzyście rozumie to zagadnienie.

I wreszcie, możesz przyłączyć się do naszej działalności w zakresie tłumaczeń, badań, publikacji, grafiki, usług prawnych lub finansowych, administracji i wielu innych.

DZIĘKUJEMY ZA WSPARCIE.

Więcej informacji na stronie: www.cspii.org/support-us

OŚWIADCZENIE

CSPI zajmuje się tylko i wyłącznie badaniem politycznego islamu (stanowiącego 51% Trylogii), będącego istotną, światową ideologią polityczną opartą na własnym systemie praw, kulturze oraz historii, wywierającą znaczący wpływ na pozostałe ideologie polityczne. Religijny islam (stanowiący 49% Trylogii) jest prywatną sprawą każdego muzułmanina i nie stanowi przedmiotu zainteresowania CSPI.
CSPI stanowczo dysocjuje się od wszelkich przypadków wykorzystywania publikowanych przez siebie materiałów edukacyjnych, innych przedmiotów praw autorskich i własności intelektualnej, jako uzasadnienia, bądź podparcia dla nielegalnej oraz/lub opartej na przemocy działalności, w tym działań stanowiących wyraz nietolerancji, ksenofobii, lub rasizmu, oraz działań mających ma celu stłumienie swobody do wyznawania religii przez jednostki lub grupy.
CSPI stanowczo dysocjuje się od wszelkich ruchów lub organizacji, których celem jest stłumienie wolności każdego obywatela do wyznawania swojej religii. CSPI darzy głębokim szacunkiem osobiste przekonania religijne każdej osoby.
CSPI angażuje się tylko i wyłącznie w badania związane z politycznym islamem.

O AUTORZE

Dr Bill Warner jest wpływowym i wysoce cenionym ekspertem w dziedzinie politycznego islamu. W 1968 r. uzyskał doktorat z fizyki i matematyki na *NC State University* (Uniwersytecie Stanowym Karoliny Północnej). Przez osiem lat wykładał na *Tennessee State University* (Uniwersytecie Stanowym Tennessee).

Życiową pasją dr. Warnera jest religia i jej wpływ na historię. Autor od wielu lat zajmuje się badaniem tekstów źródłowych największych światowych religii. Jeszcze przed zniszczeniem *World Trade Center* przewidział, że w przyszłości dojdzie do wojny pomiędzy islamem a Ameryką. W dzień po zamachach zdecydował, że umożliwi samodzielne zrozumienie tekstów źródłowych islamu i dostęp do nich niewyspecjalizowanym czytelnikom.

Doświadczenie autora w teorii nauki oraz w matematyce ukształtowało jego podejście do analizy islamskiej doktryny. Dr Warner zauważył, że teksty islamu z premedytacją spisane zostały w sposób utrudniający ich czytanie i zrozumienie. Dlatego też stworzył program edukacyjny, oferujący klucz do usunięcia utrudnień i ułatwienia poznania treści zawartych w Koranie i pozostałych świętych tekstach islamu. Po przeprowadzeniu badań stało się jasne, że islam nie jest zbudowany na tych samych cywilizacyjnych fundamentach, co reszta świata.

Dr Warner jest założycielem i dyrektorem Centrum Studiów nad Politycznym Islamem, ruchu zajmującego się badaniem politycznego islamu. Jak dotąd opublikował kilkanaście książek poświęconych politycznemu islamowi, przedstawiając to zjawisko w sposób przejrzysty i bardzo zrozumiały. Pierwszy przygotował również kurs, pozwalający na samodzielne poznanie i zrozumienie politycznego islamu.

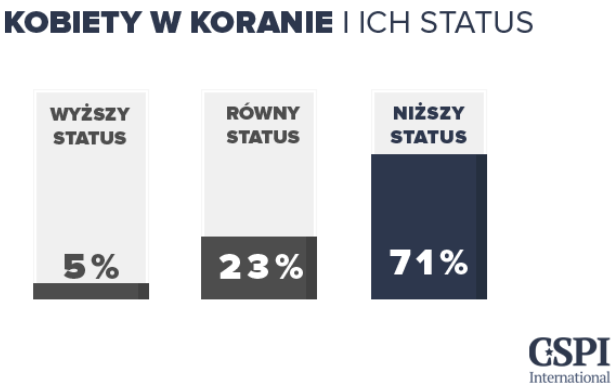
DODATEK: ANALIZA STATYSTYCZNA

ANALIZA STATYSTYCZNA DOKTRYNY ISLAMSKIEJ

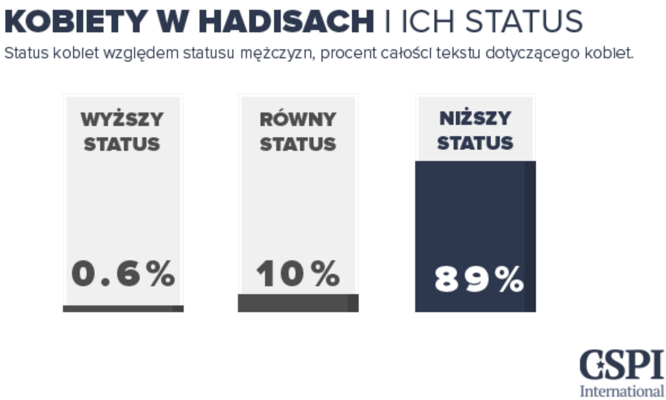
Znaczna część doktryny islamskiej mówi o braku równości mężczyzn i kobiet. Dla niemuzułmanina mylący może być fakt, że jest ona w wielu miejscach sprzeczna. Ten islamski dualizm oznacza, że istnieją dwie możliwości wyboru, z których każda jest równie prawdziwa. Dlatego w celu ukazania szerszej perspektywy tego zjawiska, przeprowadzono badania statystyczne tej doktryny.

Każdy werset *hadisów* przeanalizować można pod kątem statusu kobiety w społeczeństwie. Wiele z nich wychwala matkę jako tą, która stoi ponad innymi. Niektóre zaś mówią o tym, że w dniu Sądu Ostatecznego kobieta i mężczyzna mogą liczyć na równe traktowanie. W wielu przypadkach opis jest neutralny i pozbawiony relacji wyższości jednej płci w stosunku do drugiej.

Poniższy wykres powstał na podstawie wszystkich zdań odnoszących się do kobiet. Każdy element zbioru danych został poddany klasyfikacji przy użyciu trzech kategorii: status niski, równy i wysoki. Oto wyniki opracowania Koranu:

A oto rezultat podobnej analizy *hadisów*:

KORAN

Jednym z fundamentów szariatu jest Koran. Istotną przeszkodę w poznaniu tego prawa stanowi fakt, że *kafirowie* nie czytają i nie rozumieją tej najsłynniejszej spośród islamskich tekstów księgi.

Koran jest w rzeczywistości łatwy do zrozumienia. Wystarczy znajomość jednego historycznego faktu. Znając dzieje życia Mahometa można się dowiedzieć, że niepiśmienni Arabowie nie tylko rozumieli Koran, ale też dyskutowali na temat jego znaczenia. Było to możliwe, ponieważ korzystali oni z innego Koranu niż ten, który obecnie dostępny jest w księgarniach. Powstał on bowiem wiele lat po śmierci Mahometa i z nieznanych przyczyn jego rozdziały ułożone zostały według swojej objętości. Dłuższe znalazły się na początku, a krótsze na samym końcu księgi. Wyjątkiem jest pierwsza sura. Wyobraźmy sobie teraz, że bierzemy powieść, tniemy ją na kawałki i układamy wedle tej samej zasady. Powieść oczywiście przestałaby być czytelna, ponieważ utracilibyśmy całą fabułę. Koran dostępny dziś w księgarniach został przemieszany właśnie w ten sposób, przez co pozbawiony jest sensu oraz fabuły.

Gdybyśmy towarzyszyli Mahometowi natomiast, każdy werset miałby sens, ponieważ stanowiłby opis sytuacji, w jakiej Prorok wówczas się znajdował. Każdy werset miałby zatem kontekst i dzięki temu byłby łatwy do zrozumienia.

Ten historyczny Koran można jednak odtworzyć. Dysponujemy przecież szczegółową biografią Mahometa. Gdy weźmiemy *sirę* i dopasujemy do życia Mahometa odpowiednie wersety Koranu, odtworzymy oryginalną treść księgi. Ten historyczny Koran byłby więc czytelny i zrozumiały.

Dzięki temu widać wyraźnie, że istnieją dwie różne wersje Koranu. Wczesny Koran z Mekki ma charakter religijny, późniejszy zaś, napisany w Medynie, jest z kolei bardzo upolityczniony. Warto zauważyć, że zawarte w nich treści często się wykluczają. Stanowi to podstawę islamskiego dualizmu.

Historyczny Koran ma zatem fabułę. Otwiera go poetycki fragment o bogu, a następnie wypowiadana jest wojna każdemu, kto nie zgadza się z Mahometem. Udokumentowane jest również unicestwienie rdzennej, tolerancyjnej kultury arabskich *kafirów*. Ostatecznie Arabowie podporządkowują każdą sferę życia prawu szariatu. W ten sposób ugruntowała się polityczna dominacja islamu nad Arabią *kafirów*.

DODATEK: SZARIAT W EUROPIE

Niniejszy dodatek został przygotowany przez zespół badawczy CSPI International w 2015 roku. Jest to opis bieżących przypadków zastosowania prawa szariatu w świeckiej Europie, przedstawiający prawdziwe i udokumentowane wydarzenia, o których więcej przeczytać można korzystając z przypisów. Celem tego opracowania jest zwiększenie świadomości społecznej w kwestii coraz szerszego zastosowania prawa szariatu w różnych krajach europejskich. Tekst ten stanowi krótkie podsumowanie i nie należy traktować go jako kompleksowe studium wszystkich aspektów szariatu w Europie. Wszystkie odnośniki przytoczone w źródłach były dostępne we wrześniu 2015.

Prawo islamskie reguluje wszystkie aspekty życia publicznego, w tym kodeks karny, politykę, gospodarkę, jak również sprawy prywatne, takie jak małżeństwo, zachowania seksualne, a nawet kwestie ubioru. Prawo to jest połączeniem Koranu i *sunny* (doskonałych słów i dokonań Mahometa). Z tego powodu też szariat – w przeciwieństwie do prawa stanowionego przez człowieka – uważa się za uświęcony. Istnieją różne jego odmiany, oparte na rozmaitych interpretacjach tekstów religijnych, jednak jego społeczne zastosowanie pozostaje podobne[39]. Poniżej przedstawiono kilka przykładów ukazujących, w jaki sposób prawo szariatu wykorzystywane jest w różnych sferach życia codziennego i jak na przestrzeni wieków, na różnych obszarach zmieniało się jego postrzeganie wśród muzułmanów.

[39]www.pewforum.org/Muslim/the-worlds-muslims-religion-politics-society.aspx, s.42-43 („The World's Muslims: Religion, Politics and Society").

Obrzezanie kobiet. W Egipcie 91% kobiet zostało poddanych zabiegowi obrzezania[40]. Od 2008 r. obrzezanie jest jednak w tym kraju oficjalnie zabronione[41]. W 2015 r. egipski lekarz został skazany za morderstwo po tym, jak w trakcie zabiegu obrzezania zginęła jego 13-letnia pacjentka[42].

Ataki samobójcze. *Dżihad* jest uświęconą wojną prowadzoną przeciwko niemuzułmanom. Jego celem jest szerzenie prawa szariatu. Osoba, która zginie w trakcie *dżihadu*, a jej motywacją było oddanie dla Allaha, odrodzi się w raju. W Libanie poparcie dla zamachów samobójczych wśród muzułmanów spadło z 74% w 2002 r. do 33% w 2013 r. Tymczasem na obszarach palestyńskich poparcie dla ataków samobójczych wśród muzułmanów wynosi nadal 67%.

Niewolnictwo. Choć w XX w. niewolnictwo cieszyło się niewielkim poparciem na Bliskim Wschodzie, ISIS stosuje obecnie najbardziej radykalną, uwzględniającą niewolnictwo formę szariatu[43]. Oczywiście surowość, z jaką stosowało się szariat, zmieniała się na przestrzeni wieków na różnych obszarach, ale każdy jego element może nadal zostać wprowadzony w życie lub odrzucony.

Obecnie około 75% muzułmańskiej społeczności na Bliskim Wschodzie, w południowej i południowo-wschodniej Azji, jak również w Afryce Północnej, opowiada się za wprowadzeniem szariatu jako oficjalnego prawa, a około 51% z nich twierdzi, że powinno się go stosować tylko w odniesieniu do wyznawców islamu[44]. Takie podejście do szariatu podzielają również europejscy muzułmanie. Jest to szczególnie widoczne na obszarach Europy, w których społeczności

---

[40] www.unicef.org/sowc2014/numbers, s.79 („The State of the World's Children").

[41] www.theguardian.com/world/2007/jun/30/gender.humanrights, („Egypt bans female circumcision after death of 12-year-old girl").

[42] www.reuters.com/article/2015/01/26/us-egypt-trial-fgm-idUSKBN0KZ1IQ20150126, („Egypt doctor convicted over girl's death in landmark FGM case").

[43] www.independent.co.uk/news/world/middle-east/yazidi-sex-slave-escapes-isis-to-tell-her-story-they-took-us-away-like-cattle-9939770.html, („Yazidi sex slave escapes Isis to tell her story: 'They took us away like cattle").

[44] www.pewforum.org/Muslim/the-worlds-muslims-religion-politics-society.aspx, („The World's Muslims: Religion, Politics and Society").

muzułmańskie w znaczący sposób się rozrosły lub stanowią większość. Populacja muzułmanów na Starym Kontynencie rozwija się w sposób dynamiczny w Austrii, gdzie ich liczba w latach 2001-2012 wzrosła o 70%, a także w Niemczech, gdzie szacowany wzrost w latach 2001-2012 wyniósł 42%[45]. W Anglii i w Walii liczba muzułmanów uległa podwojeniu w ciągu dziesięcioletniego okresu 2001-2009[46]. Choć liczba muzułmanów w Europie wzrasta w dość szybkim tempie, stanowią oni nadal zaledwie 6% ludności Europy[47]. Mimo to prawo szariatu jest już szeroko stosowane.

DEMOKRACJA KONTRA SZARIAT – SYTUACJA W EUROPIE

Główny problem związany z wprowadzaniem w demokratycznych europejskich krajach prawa szariatu polega na tym, że „zasady szariatu są niezgodne z systemem demokratycznym". Nie jest to „islamofobiczna" opinia, lecz orzeczenie Europejskiego Trybunał Praw Człowieka (ETPC) z 2003 roku ETPC potwierdził opinię Tureckiego Trybunału Konstytucyjnego, zdaniem którego sekularyzm stanowi niezbędny warunek dla rządów demokratycznych. Zasada świeckości zapobiega bowiem sytuacjom, w których państwo w uprzywilejowany sposób traktuje poszczególne religie lub wyznania oraz zapewnia wolność sumienia i równość obywateli wobec prawa. W społeczeństwie demokratycznym interwencję państwa mającą na celu utrzymanie świeckiego systemu politycznego należy uznać za konieczną[48].

Co więcej, ponieważ prawo szariatu dyskryminuje kobiety, ETPC wydał następującej treści rezolucję, mającą chronić równe prawa kobiet: „Wolności wyznania nie można traktować jako pretekstu do usprawiedliwiania łamania praw kobiet, czy to w sposób otwarty czy

[45] de.statista.com, („Anzahl der Muslime in Österreich 2012; Anzahl der Muslime in Deutschland – Entwicklung").

[46] www.rt.com/uk/231675-muslim-population-rises-1m, („Muslim population in England and Wales grows 75% in 10 years").

[47] B. Grim, *Yearbook of international religious demography*, Leiden 2014, s. 134.

[48] ww.hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-60936#, („Case of Refah Partisi („the Welfare Party") and others vs Turkey").

bardziej subtelny, zgodnie z prawem lub łamiąc je, dopuszczając się tego bez zgody lub za zgodą głównych ofiar – kobiet[49].”

Każdy powinien pamiętać o tych oświadczeniach, ponieważ stoją one w sprzeczności z poglądami wielu muzułmanów. Badania pokazały, że w Europie niemal 60% muzułmanów uważa, że powinno się wrócić do korzeni islamu. Zdaniem 70% z nich natomiast istnieje tylko jedna interpretacja Koranu, której wszyscy muzułmanie powinni się trzymać, a 65% twierdzi, że prawa religijne są dla nich ważniejsze niż prawo kraju, w którym żyją[50]. 65% muzułmanów spośród znaczących islamskich mniejszości w południowej i wschodniej Europie (Rosja i Bałkany) wolałoby, aby szariat stosowano tylko w odniesieniu do muzułmanów[51]. Inne badanie wykazało zaś, że 32% brytyjskich muzułmanów w wieku 25-34 lat, a także 37% w wieku 16-24 lat, opowiada się za nadrzędnością szariatu w stosunku do prawa krajowego[52].

Organizacje takie jak *Sharia4Belgium*, *Sharia4Holland*, *Islam4UK*, czy też ugrupowania wspierające portal *Islamskavyzva.com* (znany jako *Sharia4czechia.com*) walczą o szerzenie prawa szariatu w krajach europejskich. Ten dwuetapowy proces został opisany na stronie internetowej *Islamskavyzva.com*. Celem pierwszej fazy jest utworzenie muzułmańskich społeczności, które będą rozumiały przykład Mahometa i będą w stanie szerzyć islam. Zdaniem autorów tej koncepcji etap ten został już zakończony. W drugiej fazie ma dojść do wzrostu liczby gorliwych muzułmanów. Będą oni w stanie stworzyć społeczeństwo podobne do społeczeństwa z okresu „złotego wieku” i tym samym urzeczywistnić islamską „utopię”[53]. W ramach tej wizji oczekuje się, że

---

49 www.assembly.coe.int/Main.asp?link=/Documents/AdoptedText/ta05/ERES 1464. htm#_ftn1, (rezolucja 1464 z 2015 r.; „Women and religion in Europe”).

50 R. Koopmans, *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 2015, tom 41, nr 1, s. 33–57

51 www.pewforum.org/Muslim/the-worlds-muslims-religion-politics-society.aspx, („The World's Muslims: Religion, Politics and Society”).

52 M. Mirza, *Abi Senthilkumaran and Zein Ja'far. Living apart together: British Muslims and the paradox of multiculturalism*, London 2007, s. 46; D. MacEoin, D.G. Green, *Sharia Law or 'One Law For All?'*, London 2009.

53 www.islamskavyzva.com/vstan-a-varuj-jsem-muslim-a-chci-pomoci-rozsirit-islam-a-pomoci-umme/#_blank, („Vstaň a varuj! Aneb, jsem muslim a chci pomoci g islám a pomoci ummě”).

szariat zostanie narzucony również niemuzułmanom, przewidując także walkę pomiędzy demokracją a politycznym islamem w państwach europejskich.

Ostatnimi czasy, w krajach takich jak Niemcy, Francja, Anglia, kraje Beneluksu, Dania i Szwecja, prawo szariatu stosowano w wielu obszarach dotyczących europejskiego społeczeństwa. Dlatego też warto podzielić zastosowanie szariatu na dwie główne kategorie: szariat dla muzułmanów i szariat dla niemuzułmanów.

PRZYPADKI STOSOWANIA SZARIATU - RÓWNOLEGŁY SYSTEM PRAWNY W EUROPIE

Bardzo często procesy sądowe dotyczące muzułmanów w muzułmańskich społecznościach rozstrzygane są nieoficjalnie z udziałem muzułmańskich władz lub oficjalnie za pomocą prawa szariatu. Poza systemem prawnym danego państwa istnieje zatem równoległy system prawny stosowany wewnątrz muzułmańskich społeczności, w szczególności w odniesieniu do prawa rodzinnego. W porównaniu z prawem europejskim, prawa kobiet w szariacie są mocno ograniczone. Typowym przykładem ilustrującym to zjawisko są obecne zwłaszcza w Anglii sądy muzułmańskie.

SĄDY MUZUŁMAŃSKIE W ANGLII

Nieoficjalne sądy szariackie zarządzane przez przedstawicieli islamskich społeczności funkcjonują w Wielkiej Brytanii od lat 1980[54]. Na chwilę obecną istnieje 85 oficjalnych sądów, czyli Muzułmańskich Trybunałów Arbitrażowych, funkcjonujących od 1996 r. w oparciu o *Arbitration Act*[55].

Instytucje te mogą doradzać muzułmanom, którzy dobrowolnie zdecydują się skorzystać z ich pomocy, przy rozwiązywaniu sporów cywilnych i rodzinnych (rozwody, małżeństwa, prawo karne itd.). Decyzje sądów mogą być egzekwowane przez sądy krajowe lub Sąd

[54] www.dailymail.co.uk/news/article-1055764/Islamic-Sharia-courts-Britain-legally-binding.html, („Islamic Sharia courts in Britain are now 'legally binding").

[55] www.bbc.co.uk/news/uk-16522447?print=true, („Growing use of Sharia by UK Muslims").

Najwyższy. W rzeczywistości jednak, aby ich decyzje były oficjalnie wiążące w ramach brytyjskiego prawa – w sprawach takich jak rozwody, spory finansowe, a nawet przemoc domowa – sądy szariackie korzystają z zapisów mniej znanej klauzuli z 1996 r.[56]. Reportaż BBC pt. „Secrets of Britain's Sharia Courts" („Tajemnice brytyjskich sądów szariackich") ujawnił, co tak naprawdę dzieje się w brytyjskiej Radach Szariatu. Są one czymś więcej niż zwykłymi trybunałami arbitrażowymi.

MUZUŁMAŃSKIE SĄDY W INNYCH KRAJACH EUROPEJSKICH

Sądy szariackie, w sytuacji, gdy nie są oficjalnie wspierane przez rząd, mogą działać przy meczetach. O istnieniu „równoległego wymiaru sprawiedliwości" w Niemczech donosił w 2011 r. „Der Spiegel". Pisał o tym również Joachim Wagner w książce zatytułowanej „Richter ohne Gesetz" („Bezprawni sędziowie")[57].

Feministyczna pisarka Nahed Selim informowała, że meczety w Holandii stosują prawo szariatu m.in. w sprawach małżeństw, rozwodów, dziedziczenia, opieki nad dziećmi i władzy rodzicielskiej[58]. W getcie w Vollsmose, w Danii, wiele konfliktów rozstrzygano z udziałem lokalnych imamów. Media donosiły, że wymierzanie sprawiedliwości przez imamów z Vollsmose było możliwe dzięki przyzwoleniu rady starszyzny, składającej się z najbardziej szanowanych obywateli w okolicy. Religijne i etniczne systemy prawne stosowane poza jurysdykcją prawa cywilnego znajdziemy również w Szwecji[59]. W 2011 r. radykalne ugrupowanie znane jako *Sharia4Belgium* utworzyło w Antwerpii drugi największy sąd szariacki w Belgii[60]. Sąd ten „pośredniczy" w rodzinnych

---

56 www.dailymail.co.uk/news/article-1055764/Islamic-Sharia-courts-Britain-legally-binding.html, („Islamic Sharia courts in Britain are now 'legally binding").

57 J. Wagner, *Richter ohne Gesetz. Islamische Paralleljustiz gefährdet unseren Rechtsstaat . Wie Imame in Deutschland die Scharia anwenden*, Berlin 2012.

58 www.vorige.nrc.nl/international/article2296923.ece/Help_Muslims_escape_the_tyranny_of_Sharia_law, („Help Muslims escape the tyranny of Sharia law").

59 K. Jespersen, R. Pitelkow, *The Power of Islam*, Kobenhavn 2012.

60 www.hln.be/hln/nl/1275/Islam/article/detail/1317026/2011/09/10/Shariah4Belgium-opent-islamitische-rechtbank-voor-huwelijks--en-erfeniskwesties.dhtml, („Shariah4Belgium opent islamitische rechtbank voor huwelijks- en erfeniskwesties").

sporach dotyczących prawa rodzinnego wśród muzułmańskich imigrantów w Belgii.

Szczególna sytuacja ma miejsce w Grecji, gdzie na terenie Tracji sądy szariackie funkcjonują już od niemal wieku. Greccy muzułmanie żyjący na tym terenie podlegają władzy sądowniczej muftiego w sprawach dotyczących małżeństw, rozwodów, alimentów, opieki nad dzieckiem, kurateli, emancypacji mniejszości, islamskich testamentów i rozstrzygania sporów spadkowych. W przypadkach tych stosuje się prawo szariatu. Ten szczególny system prawny „konkurencyjnego orzecznictwa", jak określa to Unia Europejska, stanowi przedmiot kontrowersji zarówno wśród Greków, jak i organizacji praw człowieka[61].

Prawo szariatu uwzględniane jest również w europejskich aktach prawnych, co oznacza, że sądy tworzą system prawny równoległy do systemu prawa świeckiego.

SZARIAT W PRAWIE EUROPEJSKIM

W tym przypadku zastosowanie szariatu różni się od szariackich sądów, ponieważ sprawy rozstrzygane są zgodnie z prawem szariatu przez niemuzułmańskie władze. *Kafirowie* wykorzystują prawo szariatu w różnych sytuacjach. Przypadki jego zastosowanie znajdziemy w Anglii, Hiszpanii i Holandii.

Zasada świeckości została poważnie naruszona w 2014 r., kiedy prawo szariatu wprowadzono do brytyjskiego systemu prawnego. Brytyjska Izba Adwokacka (*The Law Society*) opublikowała wskazówki dotyczące opracowywania dokumentów zgodnie z islamskimi zasadami, które wykluczałyby niemuzułmanów i naruszały prawa kobiet. Postępując według tych wskazówek, kancelarie prawne miałyby prawo spisywać islamskie testamenty, mogące całkowicie wykluczać z dziedziczenia niemuzułmanów, a kobietom odbierać prawo do równego udziału w spadku[62]. Warto również zauważyć, że w Wielkiej Brytanii rozwija się zgodny z szariatem system finansowy. W 2013 r. David

---

[61]http://www.academia.edu/3287627/The_application_of_Shari_ah_in_the_Greek_area_of_Western_Thrace_Protecting_the_religious_freedom_of_the_Muslim_minority_or_dismantling_the_Greek_Constitution.

[62] www.rt.com/uk/147713-Sharialaw-uk-legal, („Sharia law to be adopted into UK legal system for first time").

Cameron powiedział, że „chce, aby Londyn stał się obok Dubaju i Kuala Lumpur jedną z największych na świecie stolic islamskich finansów[63]".

Zasady prawa szariatu stosuje się także w Niemczech. Nawet jeśli szariat nie jest bezpośrednio uwzględniony w niemieckim kodeksie karnym, wykorzystuje się go oficjalnie w sądach w sprawach dotyczących muzułmanów. Elementy szariatu stosowano w sprawach dotyczących rodziny i sporów spadkowych[64]. Minister spraw wewnętrznych kraju związkowego Nadrenia-Palatynat w 2012 r. popierał odwoływanie się do prawa szariatu[65]. W 2013 r. sąd w Hamm ogłosił, że szariat będzie stosowany w niemieckich sądach w przypadku osób, które wzięły ślub zgodnie z prawem szariatu w kraju muzułmańskim i chcą uzyskać rozwód w Niemczech[66].

Niektóre aspekty szariatu są oficjalnie też stosowane w Hiszpanii. Hiszpański rząd dokonał zmian w hiszpańskim prawie dotyczącym międzynarodowej adopcji. Za sprawą nowego prawa, hiszpańscy rodzice będą musieli postępować zgodnie z islamskimi zasadami opieki nad dzieckiem, zwanymi *kafala*, aż do momentu, gdy dzieci nie uzyskają pełnoletności. Marokańskie dzieci adoptowane przez obywateli Hiszpanii będą wychowywane jako muzułmanie niezależnie od religii swoich rodziców[67]. Jeden z hiszpańskich sądów stara się obecnie uznać islamskie rozwody oraz konsekwencje unieważnienia małżeństwa (*talaq*), traktując je analogicznie do „ekspresowych rozwodów". Ponieważ jednak wielu muzułmanów nie uważa świeckiego rozwodu za wystarczający, hiszpańskie sądy próbują uznać unieważnienie małżeństwa w sytuacji,

---

[63] www.aljazeera.com/indepth/features/2013/10/uk-aims-become-centre-islamic-finance-201310319840639385.html, („UK aims to become centre for Islamic finance").

[64] www.spiegel.de/international/germany/justifying-marital-violence-a-german-judge-cites-koran-in-divorce-case-a-473017.html, („Justifying Marital Violence: A German Judge Cites Koran in Divorce Case"); www.gatestoneinstitute.org/3753/islamic-law-german-legal-system, („Islamic Law's Foothold in German Legal System").

[65] www.spiegel.de/international/germany/Sharia-in-germany-politician-blasted-for-support-of-islamic-law-a-813148.html, („Sharia in Germany? Politician Blasted for Support of Islamic Law").

[66] www.gatestoneinstitute.org/3753/islamic-law-german-legal-system, („Islamic Law's Foothold in German Legal System").

[67] www.gatestoneinstitute.org/3595/spain-adoption-islam, („The Islamization of Spanish Jurisprudence").

gdy zapewniono odpowiednie gwarancje, gdy zapadła publiczna decyzja sądowa, oraz gdy również kobietom zapewniono możliwość rozwodu (*khul*)[68].

Warto też zauważyć, że w Europie oficjalnie istnieje możliwość funkcjonowania poligamii. Choć z technicznego punktu widzenia zabrania się jej w Holandii, małżeństwa muzułmanów, którzy mają po kilka żon, są teraz uznawane przez holenderskie władze w miastach takich jak Rotterdam, czy Amsterdam. Urzędnicy uznają poligamiczne małżeństwa imigrantów, jeśli zostały one zawarte w kraju, gdzie dopuszcza się posiadanie więcej niż jednej żony, np. w Maroku[69].

Powyżej opisano przykłady zastosowania prawa szariatu w Europie jedynie w odniesieniu do społeczności muzułmańskiej. Zdarzają się przypadki, gdy wykorzystywane jest ono również w stosunku do *kafirów*.

PRZYPADKI STOSOWANIA SZARIATU WOBEC NIEMUZUŁMANÓW

W tej części przedstawiono ograniczenia związane ze swobodą wypowiedzi, wymaganiami nakładanymi przez szariat w „zakazanych strefach" (*no-go areas*), antysemityzmem, wpływem prawa szariatu na edukację i innymi zjawiskami mającymi miejsce w Europie. Zastosowanie szariatu ma duży wpływ na życie *kafirów*, ponieważ bardzo często dotyczy ich w sposób bezpośredni.

ZAKAZANE STREFY

Muzułmanie w europejskich miastach i państwach bardzo często zamieszkują ten sam obszar. Na terenach tych odsetek muzułmanów jest znacząco wyższy niż w pozostałej części kraju. Wielu spośród nich to

[68] www.academia.edu/1776256/The_Spanish_Encounter_with_Islamic_Family_Law_An_Approach_to_Legal_Pluralism_in_Spain.

[69] https://www.lifesitenews.com/news/netherlands-recognises-polygamous-marriages-of-muslims-reports-dutch-newspa, („Netherlands Recognises Polygamous Marriages of Muslims reports").

imigranci. W europejskich krajach znajdziemy wiele tego typu regionów[70].

Społeczność muzułmańskich imigrantów może się bardzo szybko rozrastać. Według badań Karen Jespersen i Ralfa Pitelkowa, w przeciągu 20-30 lat większość populacji Oslo stanowić będą nie-Norwegowie[71]. Birmingham w 2024 r. będzie w większości pakistańskie. Szacuje się również, że za 40 lat w wielu dużych niemieckich miastach Niemcy będą stanowić mniejszość. W tych miejscach już dziś nieoficjalnie stosuje się prawo szariatu w małych społecznościach. Media informowały ostatnio o tzw. strefach zakazanych (z ang. *no-go zones*) albo „strefach szariatu", w których szariackie patrole sprawdzają, czy społeczność postępuje zgodnie z tym prawem. Poniżej przedstawiamy kilka tego typu przypadków z Anglii, Francji i Holandii.

ANGLIA

Szariackie patrole, znane również jako patrole muzułmańskie lub patrole skromności – w skład których wchodzi grupa członków samozwańczej organizacji *Sharia Project* – patrolują ulice wschodniego Londynu od początku 2013 r.[72]. W tym samym roku trzech muzułmańskich konwertytów skazano na więzienie za groźby pod adresem niemuzułmanów, pozbawiając ich możliwości promowania szariatu w Wielkiej Brytanii[73]. Jak podała pod koniec 2014 r. amerykańska stacja telewizyjna CBS, w niektórych londyńskich dzielnicach, popierający ISIS brytyjscy dżihadyści uczestniczą w „szariackich patrolach", aby zniechęcić do zachowań uważnych przez nich za nieislamskie[74].

[70]www.en.wikipedia.org/wiki/List_of_cities_in_the_European_Union_by_Muslim_population; www.sig.ville.gouv.fr/Atlas/ZUS, („Atlas des Zones urbaines sensibles").

[71] K. Jespersen, R. Pitelkow, *op. cit*.

[72] www.en.wikipedia.org/wiki/Sharia_patrols.

[73] www.express.co.uk/news/uk/459782/Muslim-Patrol-handed-Asbos-banning-Sharia-Law-promotion-or-meeting-Anjem-Choudary,(„Judge bans Muslim Patrol vigilantes from promoting Sharia Law in Britain").

[74] www.cbsnews.com/videos/anti-gay-anti-alcohol-londons-Sharia-patrol, („Anti-gay, anti-alcohol: London's "Sharia patrol").

FRANCJA

W 2014 r. francuski dziennik „Le Figaro" opublikował zawartość dokumentów wywiadu, które wyciekły do prasy, ostrzegających o możliwości narzucenia prawa szariatu we francuskich szkołach na terenie muzułmańskich gett. Zgodnie z ujawnionymi informacjami, w szkołach tych dziewczynki chodziły na placach zabaw ubrane w chusty, w stołówkach serwowano żywność *halal*, w trakcie świąt religijnych notowano ciągłą nieobecność uczniów (sięgającą 90% w niektórych częściach Nim oraz Tuluzy), a w salach gimnastycznych i na korytarzach organizowano pokątnie modlitwy. Liczące 120 stron opracowanie zatytułowane „No-Go Zones in the French Republic: Myth or Reality?" („Strefy zakazane w Republice Francuskiej. Mit czy rzeczywistość?") informowało o dziesiątkach francuskich dzielnic, gdzie policja i żandarmeria nie były w stanie egzekwować prawa Republiki, ani nawet dostać się na ich teren bez wywołania ryzyka starć lub śmiertelnych strzelanin[75].

HOLANDIA

Na początku 2015 r. w Holandii doszło do skandalu, gdy okazało się, że w trakcie wieczoru noworocznego wydział policji w Hadze współpracował z salafickim meczetem sunnitów[76]. Ochotnicy z meczetu patrolowali w sylwestra haskie dzielnice Transvaal i Schilderswijk dbając o to, by młodzi ludzie nie sprawiali kłopotów. W zamian za udzieloną pomoc, wolontariusze otrzymywali bony turystyczne.

AUTOCENZURA JAKO POGWAŁCENIE WOLNOŚCI SŁOWA

Najbardziej rażące przypadki naruszania praw człowieka związane z szariatem dotyczą wolności słowa. Przyczyna jest bardzo prosta: krytykowanie Mahometa, Allaha, czy też islamskiej doktryny uznawane jest w islamie za bluźnierstwo i jest zabronione. Skutecznym narzędziem

[75] www.drmcc.org/IMG/pdf/TREMOLLET_DE_VILLERS.pdf, („Les zones de non-droit dans la République Française: Mythe ou réalité ?"); www.gatestoneinstitute.org/5128/france-no-go-zones, („European 'No-Go' Zones: Fact or Fiction? Part 1: France").

[76] www.10news.dk/scandal-dutch-police-paid-salafi-Sharia-patrols-to-help-patrol-the-haag-during-new-years-eve, („Scandal: Dutch police paid Salafis to help patrol The Hague during New Year's Eve").

w walce z krytycyzmem są oskarżenia o islamofobię. Dziś każdy, kto krytykuje islam, może zostać nazwany islamofobem, bigotą, osobą „problematyczną", niegodną zaufania lub radykałem. Największym problemem z pewnością jest fakt, że przeciwnicy islamu są mordowani.

Duński reżyser Theo van Gogh został zamordowany po tym, jak w 2004 r. nakręcił film pt. „Poddanie", krytykujący sposób traktowania kobiet w islamie. W następstwie opublikowania karykatur Mahometa autorstwa Larsa Vilksa w duńskiej prasie, w 2005 r. doszło do licznych podpaleń i zabójstw. Sam Lars Vilks pozostaje „żywym celem" – w 2015 r. uszedł z życiem w ataku na kawiarnię w Kopenhadze[77].

Brutalnego ataku na osoby korzystające z wolności słowa dokonano w 2015 r. w Paryżu, gdzie islamscy terroryści weszli do redakcji tygodnika satyrycznego „Charlie Hebdo". W przeciągu trzech dni zamordowano siedemnaście osób. I choć wielu przedstawicieli islamu opisało zajście jako haniebne, w wielu częściach świata, w tym w Europie, doszło do brutalnych protestów[78]. Powszechnie znane są morderstwa, których dopuszcza się Państwo Islamskie na swoich przeciwnikach. Wielu morderców to Europejczycy, którzy mają możliwość powrotu na Stary Kontynent[79]. Zagrożenie jest bardzo realne, a wielu ludzi już dziś rozumie, że przeciwnicy islamu mogą zostać zabici.

Ciekawe, że po zamachach na redakcję „Charlie Hebdo" 42% Francuzów stwierdziło, że nie powinno się publikować karykatur Mahometa[80]. W Holandii agencje reklamowe były zbyt przestraszone, by wywiesić plakaty z karykaturami z „Charlie Hebdo". Strach w Europie bardzo szybko przekształca się w autocenzurę[81]. Największe gazety

---

[77] www.edition.cnn.com/2015/02/15/europe/copenhagen-cafe-attack-lars-vilks, („Artist survives Copenhagen attack: 'They threw me in a storage room").

[78] www.edition.cnn.com/2015/01/20/world/charlie-hebdo-violence, („10 killed, churches torched in protests over Charlie Hebdo").

[79] www.ibtimes.com/isis-foreign-fighter-recruitment-social-media-undeterred-new-security-crackdowns-1831764, („ISIS Foreign Fighter Recruitment, Social Media Undeterred By New Security Crackdowns").

[80] www.theguardian.com/world/2015/jan/18/french-people-press-publishing-cartoons-charlie-hebdo-muslims-magazines-papers, („42% of French people say cartoons that upset Muslims shouldn't be published").

[81] www.10news.dk/charlie-hebdo-cartoons-banned-on-dutch-train-stations-too-dangerous, („Charlie Hebdo cartoons banned at Dutch train stations: too dangerous,").

bardzo często nie piszą o „muzułmanach", używając w zamian określeń takich jak „radykałowie", „imigranci", „samotne wilki", czy też innych, ostrożnych wyrażeń.

ANTYSEMITYZM

W przeszłości żydzi byli prześladowani w równym stopniu przez *kafirów*, co przez muzułmanów. Z powodu konfliktu izraelsko-palestyńskiego podobnie jest i dziś. Antysemityzm rozwija się w europejskich krajach, w których żyją wielkie islamskie mniejszości. Dobrym przykładem jest Szwecja. I tak niewielka już społeczność żydowska w Malmö kurczy się każdego roku o 5%. Synagoga na Föreningsgatan, modnej ulicy w mieście, znajduje się pod specjalną ochroną. Ze względu na poziom panującego strachu, przedstawiciele żydowskiej społeczności poinformowali, że okna synagogi są „odporne na atak rakietowy", a ochroniarze przeszukują wszystkie osoby z zewnątrz pragnące dostać się do środka[82].

Chrześcijanie i żydzi w muzułmańskich krajach są prześladowani na szeroką skalę, a sytuacja w ostatnich latach uległa zdecydowanemu pogorszeniu. Wielu muzułmanów postrzega żydów jako złą siłę, która kontroluje Zachód. Niemal co piąty muzułmanin w Wielkiej Brytanii uważa, że społeczność żydowska jest uzasadnionym celem w „prowadzonej na Bliskim Wschodzie bitwie o sprawiedliwość"[83]. W Danii chrześcijanie, którzy ubiegają się o azyl, są regularnie prześladowani, zastraszani i poddawani fizycznym nadużyciom przez innych uchodźców stacjonujących w obozach dla uchodźców, tylko dlatego, że nawrócili się z islamu na chrześcijaństwo[84]. Antysemityzm jest powszechny w europejskich społecznościach muzułmańskich[85].

---

[82] www.haaretz.com/jewish-world/jews-reluctantly-abandon-swedish-city-amid-growing-anti-semitism-1.301276, („Jews reluctantly abandon Swedish city amid growing anti-Semitism").

[83] K. Jespersen, R. Pitelkow, *op. cit.*

[84] www.pamelageller.com/2014/11/denmark-muslim-refugees-persecute-christian-refugees.html/#sthash.w0sYCnT4.6qoPuwsD.dpuf, („Denmark: Muslim refugees persecute Christian refugees").

[85] www.en.wikipedia.org/wiki/Islam_and_antisemitism.

EDUKACJA

Europejskie państwa pozwalają na otwieranie islamskich szkół, a niektóre kraje w Europie umożliwiają islamską edukację w szkołach publicznych. Co więcej, można zauważyć tendencję do nauczania zgodnie z islamu również w „niemuzułmańskich szkołach”. Dobrym przykładem jest Anglia, gdzie niektóre szkoły islamskie finansowane są z budżetu państwa.

W 2014 r. w Birmingham światło dzienne ujrzała skandaliczna afera, określana mianem „Konia trojańskiego”[86]. „Koń trojański” to czterostronicowy dokument przedstawiający strategię polegającą na usuwaniu ze stanowisk niemuzułmańskich dyrektorów i personelu szkół państwowych w islamskich dzielnicach i zastępowania ich pracownikami, którzy będą prowadzić placówki zgodnie z surowymi zasadami islamu.

Dziś dokument ten uznaje się za mistyfikację. Niemniej jednak, ministerstwo edukacji zleciło śledztwo, które dostarczyło niezbitych dowodów, że wiele osób sprawujących w szkołach funkcje kierownicze „wspierało ekstremistyczne poglądy lub nie poddawało ich krytyce”. W ramach śledztwa przyjrzano się funkcjonowaniu 21 szkół w mieście. W konsekwencji w pięciu szkołach podjęto specjalne działania[87].

PODSUMOWANIE

Niniejszy dodatek pokrótce opisuje sposób rozprzestrzeniania się prawa szariatu w Europie. Kiedy społeczność muzułmańska jest niewielka lub gdy nie posiada rzeczywistej władzy, prawo szariatu pozostaje w ukryciu. Ogólnie rzecz ujmując, stosuje się je w sposób radykalny tylko w meczetach lub innych tego typu placówkach. Kiedy jednak muzułmańska społeczność rozrasta się i zyskuje władzę,

[86] www.cbn.com/cbnnews/world/2014/June/Trojan-Horse-UK-Fears-Islamic-Takeover-of-Schools, („Trojan Horse: UK Fears Islamic Takeover of Schools”); www.scribd.com/doc/211508398/Trojan-Horse-Original, („Trojan Horse Original”).

[87] www.telegraph.co.uk/education/educationnews/10983109/Trojan-horse-plot-report-disturbing-evidence-of-intolerant-Islamic-ethos.html, („Trojan horse plot report: ‘disturbing’ evidence of intolerant Islamic ethos”).

tworzone jest prawo równoległe, które przyczynia się do powstania systemu społecznego opartego na islamskich zasadach. Następnie szariat uzyskuje oficjalny status i bardzo często wykorzystywany jest wśród muzułmanów jako prawo rodzinne. Nieoficjalny może być nawet narzucany *kafirom* w „muzułmańskich" dzielnicach.

Narzucanie szariatu jest powolnym procesem, który opisać można w następujący sposób: coraz większy strach prowadzi do autocenzury, a wszyscy zaczynają obawiać się krytykować islam. Muzułmanie zaczynają mieć wpływ na politykę i wywierają coraz większą presję na sądy, szkoły i inne instytucje. Prawa ustanawiane przez *kafirów* są w coraz większym stopniu ograniczane przez radykalizm muzułmanów i żądania oparte na szariacie. Proces ten stanowi zagrożenie dla podstawowych zasad demokracji, ponieważ reguły szariatu są niezgodne z demokratycznymi rządami. To w oczywisty sposób prowadzi do wzrastającego sprzeciwu *kafirów* w stosunku do islamu.

Każdy w Europie powinien wiedzieć, że zjawisko wkradania się szariatu w nasze życie odzwierciedla życie Mahometa. Można je łatwo opisać w dwóch etapach. Na początku Mahomet nauczał islamu jako religii. W tym czasie na islam nawróciło się 150 osób. Następnie został politykiem i wojownikiem – wtedy islam stał się bardziej upolityczniony, a świat arabski uległ całkowitej zmianie. W momencie śmierci Mahometa większość Arabów była muzułmanami, którzy podporządkowali się islamowi.

Dlatego też niemuzułmanie powinni zrozumieć podstawy szariatu i islamu, dotyczy on ich bowiem w sposób bezpośredni.